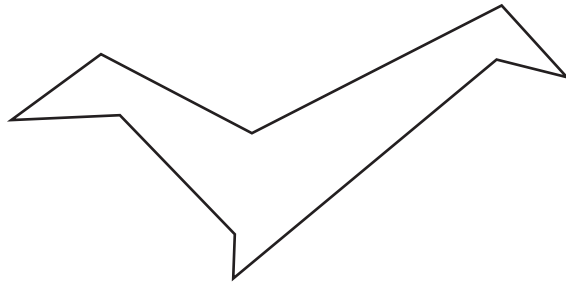

Aripi

ARIPI
Revistă literar artistică și de cultură a Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești
Fondată în anul 1969, Serie nouă, 87-88/2018
Acord ISJ Argeș, nr. 713/16.02.2016

Redactor – șef

Prof. Manuela DÖVLEAC

Redactori – șefi onorifici

Prof. Petru STOICESCU

Redactori îndrumători

Prof. Ionel ȚUȚĂ

Prof. Iris TĂNĂSESCU
Prof. Eugenia HAGIMĂ
Prof. Miana Florentina POPA
Prof. Floarea MARTINESCU

Secretar de redacție

Prof. înv. primar Vicenția PÉTRACHE

Colectivul de redacție

Membri: Delia ACHIM, Larisa AVRAM, Maria BĂDEȘCU, Tania BOBIRICĂ, Iasmina BĂZĂVAN, Iarina CIUCULETE, Darius COMĂNESCU, Raluca CONSTANTIN, Alexandru COSTEA, Bianca COSTACHE, Bianca DUMITRESCU, Bianca DUMITRU, Ada DUMINICĂ, Andreea FLORESCU, Irina GRIGORE, Alexandra GUȚĂ, Cătălina HAGIMA, Alexandra IVAN, Maria MANDU, Alexia MANEA, Maria MATEI, Medeea MOȚOESCU, Raluca NEGREA, Maia Maria NICOLAE, Ioana NIȚU, Andra NIȚULESCU, Ioana OLTEANU, Andreea OPREA, Adrian PATRU, Lidia PETRIA, Alexandra PIHA, Maria POPA, Ana POPEȘCU, Andreea POPEȘCU, Daria RĂDUȘCANU, Anda ROBEA, Bianca SĂNDULEASA, Antonia STOENICA DRĂGHICI, Ștefania ȘERBĂNESCU, Ana TUDOR, Eva VĂCĂROIU, Francesca ZAHARIA

Colaboratori: Prof. Renata ALEXE, Col.(r) Ing. Alexandru MARIN

Coordonare

Prof. Dr. Marian HAIDUCU, director
Prof. Iris TĂNĂSESCU, director adjunct
Prof. Miana POPA
Prof. Manuela DOVLEAC

Vignete și desene

Cercul de Arte Plastice al Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești,
Rădu Gabriel IOAN

DTP

Pr. Dr. Napoleon Nicolae DABU

Tipar

Editura Trialog Pitești

Aripi și suplimentul său **Arcade** sunt editate trimestrial de Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești și se adresează în special elevilor, profesorilor și tuturor celor interesați de literatură și de artă

Site-ul Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești (inclusiv al revistei și suplimentului editate):

www.mihaieminescupitesti.ro

Facebook: Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” – Pitești

REDAȚIA

Str. Tineretului, nr.4, Pitești, Argeș, România
Tel/fax: 0248 252771, e-mail: aripi11@yahoo.com, sc_emin11@yahoo.com.

Oameni, locuri, fapte...

În rândurile ce urmează, ne propunem să trecem în revistă, la propriu și la figurat, aspecte ale stării de fapt în evoluția Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu”, Pitești, din ultima perioadă

Contextul și calitatea actului educațional

Calitatea actului educațional este un subiect sensibil în România vremurilor noastre. Subfinanțarea sistemului își pune amprenta la toate nivelele lui. Unitatea noastră de învățământ stă bine la acest capitol, dar mai sunt multe de făcut. Faptul că stăm

bine se datorează, în mare, resursei umane de calitate pe care avem norocul să o deținem. Din păcate, și la noi, ca în tot sistemul din România, actul educațional constituie, de multe ori, interfața unor interese, care nu au legătură cu calitatea. Încercăm să monitorizăm unele aspecte, dar este foarte greu, nu ne ajută legislația, mentalitățile și uneori unii vectori ai resursei umane.

Spiritul și tradiția acestei școli atrag! Atrag copii cu potențial. Atrag părinții care urmăresc performanța copiilor lor. Atrag cadre didactice de calitate, așa cum am avut șansa în ultimii ani! Școala a crescut, a devenit vizibilă prin rezultate și performanțe, prin mediatizarea tuturor lucrurilor bune și frumoase, prin efortul tuturor celor implicați în felul cum arată acum, prin media superioară a calităților de moralitate, etică și profesionalism a corpului didactic.

Resursa umană și baza materială

În momentul de față, unitatea are 1393 de elevi. O creștere vizibilă în ultimii patru ani, conform datelor statistice (2014/2015 - 1186 de elevi, 2015/2016 - 1272 de elevi, 2016/2017-1318 de elevi). O evoluție

generată de calitate bună și foarte bună a resursei umane din școala noastră, care a atras și atrage elevi din toate cartierele Piteștiului și din comunele învecinate.

Avem 3 cadre didactice pentru învățământul preșcolar, 27 de profesori pentru învățământul primar și 40 de cadre didactice de specialitate pentru învățământul gimnazial. La aceștia se adaugă un număr relativ mare de personal nededictiv și auxiliar.

În anul școlar 2017/2018 există 3 grupe de învățământ preșcolar, 27 de clase primare și 19 clase de învățământ gimnazial, în total 49 de formațiuni de studiu. Un maxim al ultimilor ani. Pe lângă cele evidențiate mai sus, să spunem că în acest an, școala a primit aprobarea privind înființarea încă unei clase a V-a, într-un context în care unități similare la nivel național au probleme cu efectivele de elevi sau intră în procese de comasare.

Sălile de clasă, destinate clasei pregătitoare au fost adaptate noilor cerințe și dotate cu mobilier specific. Șapte săli de clasă au fost amenajate în sistem amfiteatru și dotate cu mobilier școlar modern. La acestea se adaugă fostul Amfiteatru „Mihai Eminescu”, reabilitat complet în această vară (mobilier, parchet, instalații termice, jaluzele, etc). Un număr de alte 6 săli au fost dotate cu mobilier modern. Toate sălile au fost dotate cu echipamente moderne de vidoproiecție.

Toate tablele cu cretă au fost înlocuite cu table metalice. Laboratorul de informatică și toată infrastructura de trafic de date au fost reabilitate complet cu echipamente și tehnologii de ultimă generație.

Investiții și infrastructură

Principalele direcții de acțiune au vizat:

Reabilitarea intrării principale (reproiectarea și refacerea scârilor de acces din granit, refacerea arhitecturii holului exterior și interior al intrării principale, rampă modernă de acces a persoanelor cu dizabilități, pavarea modernă a căii de acces în unitate dinspre str. Tineretului, reasfaltarea aleilor din vecinătatea str. Constructorilor, reamenajarea spațiilor verzi cu gazon și arbori ornamentali (tuia), iluminarea pe timp de noapte a statuii marelui poet

național Mihai Eminescu, patronul spiritual al Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești, suplimentarea numărului de bănci din parc, montarea de coșuri de gunoi metalice, pavajul modern al aleilor din parc, balustrade din inox pentru rampa destinată persoanelor cu nevoi speciale etc.); Reabilitarea intrării secundare (reproiectarea și refacerea scârilor de acces din granit, reproiectarea și redimensionarea căilor de acces, redimensionarea scenică a intrării, designul propriu-zis al intrării, amenajarea unor spații verzi cu gazon și arbori ornamentali (mesteacăn și tuia), arhitectura modernă a ansamblului prin adăugarea componentei metalice a acoperișului și scenei, balustrade din inox pentru rampele destinate persoanelor cu nevoi speciale etc.); Reamenajarea curții interioare a instituției de învățământ (reasfaltarea într-un procent semnificativ, reproiectarea și amenajarea de noi spații verzi, gazon și arbori ornamentali (tuia și mesteacăn), amplasarea drapelului național în centrul curții etc); Reabilitarea a două din cele trei terenuri de sport, din domeniul cadastral al instituției de învățământ, unul reasfaltat complet, altul dotat cu gazon sintetic printr-un proiect al Federației Române de Fotbal, accesat ca urmare a unei performanțe sportive de excepție a școlii noastre; Amenajarea/reamenajarea completă a spațiilor de activitate ale echipei manageriale, compartimentului secretariat și sălii corpului profesoral (cancelaria), prin restilizare, dotare cu mobilier

modern, echipamente de birou performante etc.; Extinderea și modernizarea vechiului sistem de monitorizare video a intrărilor, curții și holurilor interioare și introducerea unui nou sistem de monitorizare audio-video a sălilor destinate utilizării la examenele naționale, conform legislației în vigoare; Dotarea cu mobilier modern a unui număr de 15 săli de clasă și amenajarea în sistem amfiteatru a 7 săli de clasă; al optulea Amfiteatru, „Mihai Eminescu”, existent în școală, a fost reabilitat complet (parchet, mobilier, instalații termice, jaluzele, ușa de acces, pictura pereților etc.); Dotarea cu 31 de calculatoare noi și echipamente de birou, a laboratorului de informatică al unității de învățământ; Refacerea completă a infrastructurii de comunicații de date fixe și mobile a instituției de învățământ, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești, fiind prima la nivel național în care aproximativ 1400 de elevi și în jur de 100 de membrii ai corpului didactic și nedidactic, au acces nelimitat în sistem WI-FI, la internet cu echipamente de ultimă generație și permit monitorizări ale traficului și restricții de securitate și acces în cazul elevilor; Reorganizarea completă a sistemului de pază și securitate a instituției de învățământ (paznicii de noapte mutați pe timp de zi, instalarea unui sistem complet de protecție anti-efracție pe timp de noapte, racordat la dispeceratul unei firme de pază și protecție, sistem de control acces pe intrarea principală); Montarea în fiecare clasă, a unor echipamente complete de video-proiecție (calculator, monitor, videoprojector, ecran de proiecție), în scopul alinierii la cerințele învățământului modern digital, a accesării manualelor digitale și softurilor educaționale.

De menționat că toate acestea au fost posibile cu sprijinul major al Asociației Părinților Elevilor Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești, al unor părinți care au înțeles că merităm sprijinul lor necondiționat, al autorităților locale, și nu în ultimul rând, al implicării membrilor corpului profesoral.

Reabilitare, dotare și extindere

În momentul de față, Primăria Municipiului Pitești derulează, prin compartimentul de specialitate, un proiect de reabilitare, dotare și extindere a Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești. Pentru reabilitare și dotare sunt finalizate documentațiile de proiectare, iar pentru extindere există studiu de fezabilitate. În septembrie 2017, prin hotărârea Consiliului Municipiului Pitești, s-au aprobat fondurile pentru finalizarea proiectării extinderii. În momentul de față, împreună cu autoritățile locale, ISJ Argeș și Ministerul Educației Naționale, elaborăm documentația necesară accesării fondurilor europene prin POR 2015-2020.

Principala problemă cu care se confruntă instituția noastră o constituie lipsa spațiilor necesare derulării normale a unor procese de învățământ. Introducerea în sistem, acum câțiva ani, a clasei pregătitoare, a implicat amenajarea unor săli de clasă cu mobilier și dotări specifice vârstei. În acest fel respectivele spații au dobândit destinație exclusivă. Cum dinamica numărului de clase pregătitoare a fost: 3 clase (2012/2013), 4 clase (2013/2014), 5 clase (2014/2015), 6 clase (2015/2016), 6 clase (2016/2017), 6 clase (2017/2018), problema s-a acutizat. Aproape tot parterul conține săli destinate parcurgerii acestei etape. După finalizarea clasei pregătitoare, toți acești elevii sunt mutați în alte săli de clasă la cele două etaje superioare. Toate acestea au implicat în ultimii ani, desființarea unor laboratoare și cabinete de specialitate, și reamenajarea lor ca săli de clasă. Toate aceste decizii au fost luate de consiliul de administrație în baza analizei situației reale și sunt implicate de faptul că pe primul plan punem beneficiarii actului educațional. Am pus pe primul loc elevul. Această problemă majoră afectează, pentru moment, ciclul primar, care învață în schimbul de dimineață.

Lipsa spațiilor, ne ridică probleme în desfășurarea conform cerințelor și așteptărilor, a unor componente ale actului educațional, dar și a unor proiecte educaționale, precum Școală după Școală, implementat crescător în ultimii 5 ani în unitate.

În altă ordine de idei, ne confruntăm cu unele elemente de degradare vizibilă a bazei materiale, datorate neintervenției la timp în remediere, aspect implicat și de lipsa fondurilor destinate acestui capitol. Mă refer în principal, la apariția unor probleme grave cu hidroizolația corpurilor, finisajul pereților interiori și exteriori, problemele implicate de uzura instalațiilor termice și sanitare, etc.

De aceea, ne dorim materializarea cât mai rapidă a intențiilor noastre, pentru a rezolva aceste probleme.

Programe și proiecte educaționale

De departe, cel mai important proiect educațional al unității de învățământ este parteneriatul internațional educațional de schimb de experiență educațională la nivel de cadre didactice și elevi, derulat în ultimii 13 ani cu Școala Milutin I Draginja Todorovic din Kragujevac (Serbia). Anual, într-o primă etapă, profesori și elevi ai școlii noastre, merg în Serbia și fac cunoștință cu elemente de istorie, cultură, civilizație și educație ale poporului sârb. Ulterior, o delegație identic-structurată a școlii partenere

se deplasează în Pitești și ia contact cu aceleași valori ale poporului român.

Există multe proiecte educaționale în care o școală ca a noastră este implicată. De menționat Programul Mondial „Eco Școală”, în care școala noastră se află de 7 ani, cu rezultate vizibile în educația pentru protecția mediului înconjurător.

Recent, instituția de învățământ a împlinit 50 de ani de existență, de excelență în slujba educației de calitate. Contextul a permis derularea unui complex de proiecte și manifestări, festivități, oaspeți de seamă, foști profesori, foști elevi, oficialități etc. Un moment de suflet, de care ne reamintim cu plăcere.

Sunt zeci, sute de proiecte derulate anual la nivelul unității de învățământ, cu diverși parteneri, grație implicării cadrelor noastre didactice, cu aport în dezvoltarea educațională în diverse direcții a elevilor școlii.

Simboluri

La nivelul unității de învățământ există trei mari simboluri: statuia marelui poet național și universal, Mihai Eminescu - patronul nostru spiritual, revista școlii „Aripi” și pictura doamnei profesoare Elena Zavulovici. Un al patrulea simbol a prins contur în ultimii doi ani – drapelul nostru național, în dimensiuni mari (3 m/4 m), amplasat în curtea interioară a școlii.

Statuia marelui poet național a fost executată de sculptorul argeșean Vasile Rizeanu și a fost plastă în anul 2001 în parcul școlii, în dreapta intrării principale. La umbra teilor, de doi ani luminată pe timp de noapte, oferă trecătorilor prin fața școlii, un aer de poezie.

Revista „Aripi” a Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești, cu primul număr apărut în 1969, este cea mai longevivă revistă școlară din Pitești. Regimul comunist i-a interzis apariția înainte de revoluție, urmând ca după 1990 să apară într-o ediție nouă, alături de suplimentul său literar, Arcade. De trei ani apare în condiții grafice deosebite, color în câteva exemplare de protocol. Revista este de câțiva ani buni în fruntea clasamentelor revistelor de specialitate.

Pictura, din unele săli de clasă, aparține artistei contemporane Elena Zavulovici, fostă profesoară a școlii noastre. Amfiteatrul „Mihai Eminescu” este pictat cu motive din opera marelui poet național. Amfiteatrul „Anotimpurile” scoate în evidență temporalitatea. Cabinetul de religie, astăzi clasă pregătitoare, este pictat cu teme biblice, precum „Lăsați copiii să vină la mine!”. Pictura de pe holul scării interioare a cadrelor didactice face trimitere către spațialitate. În ultimii doi ani, cu ajutorul doamnei profesoare, am recondiționat o parte din picturi, afectate de trecerea timpului. Pictura este originală și unică în unitățile de învățământ argeșene.

Prof. Dr. Marian HAIUCU
Director

Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” - Pitești

Tinerii și literatura

Interviu cu prof. drd. Cristina Cergan, Inspector de limba și literatura română al Inspectoratului Școlar Județean Argeș

În primul rând, vă spun „Bine ați venit!” alături de școala noastră, prin revista Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu”, Aripi, care, iată, se află la numărul 87-88 de apariție, având, de asemenea, un supliment literar numit Arcade, în care apar creații literare ale elevilor piteșteni, dar și ale poezilor zilelor noastre. V-am invitat să ne împărtășiți dintre gândurile dumneavoastră legate de școala de astăzi, dar și legate de interesul tinerilor pentru literatură și creație, dat fiind ca aveți deja o activitate îndelungată ca inspectoare de limba și literatura română și ne-ați sprijinit permanent în toate activitățile legate de acest fenomen.

V-aș ruga să le spuneți tinerilor cititori câteva cuvinte despre activitatea d-voastră profesională.

Funcția de inspector școlar presupune numeroase activități neinteresante pentru tinerii dv cititori, care vizează coordonarea olimpiadelor și concursurilor școlare, examenelor naționale la limba și literatura română și a întregii activități de predare-învățare a disciplinei. Satisfacțiile apar în momentele în care elevii din Argeș obțin rezultate deosebite, fie la olimpiade, fie la examenele naționale și, din fericire, lucrul acesta se întâmplă destul de des.

Ne-ați putea spune care dintre momentele carierei dumneavoastră au reprezentat o reușită și v-au rămas momente de reper ale activității profesionale?

Din cei cinci ani în funcția de inspector școlar cea mai mare onoare și bucurie mi-a adus-o organizarea, trei ani la rând a etapei naționale a Olimpiadei de limbi clasice. Cei care au participat vreodată la o etapă națională a unui concurs sau olimpiadă, fie ca profesor, fie ca elev știu ce desfășurare de forțe materiale și umane presupune un astfel de eveniment. A fost extrem de greu și a implicat ajutorul atât a autorităților locale și județene, dar mai ales al colegilor profesori de limba și literatura română. În acele momente am simțit cel mai pregnant faptul că am în jurul meu oameni pe care mă pot baza și asta cred că e cel mai important pentru un om care se află, la un moment dat într-o funcție de conducere. Cuvintele de laudă ale reprezentanților ministerului, dar mai ales ale elevilor participanți au fost o recompensă deosebită, încununând efortul depus.

Știind că o mare parte a activității dumneavoastră este legată de olimpiade și concursuri, ne-ați putea spune cum sătă județul nostru în context național, la acest capitol?

Elevii din județul Argeș se numără printre cei mai buni elevi din țară, de fiecare dată aceștia întorcându-se de la etapele naționale ale olimpiadelor și concursurilor de profil cu numeroase premii. Argeșul a avut și va avea mereu, sper, un cuvânt de spus în cadrul competițiilor naționale de limba și literatura română.

Revista Aripi, dedicată elevilor, urmărește să le imprime acestora repere reale de valoare. V-am ruga să ne spuneți ce credeți legat de tinerile generații și șansele pe care le au pentru o viață frumoasă, armonioasă.

Șansa tinerelor generații o reprezintă multiplele surse de informații pe care le au la dispoziție. Această șansă poate deveni și o piedică în lipsa unor criterii de selectare a acestor informații.

Ce șansă avem ca tinerii să aprecieze literatura și să se apropie de aceasta?

Îmi place să cred că există încă tineri care să aprecieze literatura, dar pentru asta pasul esențial este ca aceștia să se apropie de literatură, să intre în contact cu ea. Este clar că generațiile de astăzi trăiesc într-o societate diferită de a noastră și, probabil că și tipul de literatură care i-ar atrage este altul. Elevii trebuie stimulați să citească și există astăzi foarte

multe cărți pentru copii, pentru adolescenți scrise într-un stil mai accesibil lor, abordând problemele specifice vârstei și poate apoi se pot apropia mai ușor și de operele clasice. Nu sunt de părerea vehiculată acum de unii profesori că textele clasice trebuie cu totul uitate și înlocuite, fiindcă școala are

menirea de a face cunoscute valorile consacrate ale culturii noastre, dar nu sunt nici de partea celor care consideră că literatura contemporană nu are nicio valoare. Pentru mine determinant este ca elevii noștri să citească și sunt sigură că astfel vor ajunge să aprecieze și să îndrăgească literatura.

Profesorului de limba română îi revine sarcina de a găsi metodele potrivite pentru

a-i apropia pe elevi de text, dar pentru a face acest lucru evident trebuie ca el, în primul rând, să fie un îndrăgostit de literatură.

Care credeți că este cheia reușitei în viață, profesional, dar și ca spiritualitate?

Fiecare om trebuie să-și descopere aptitudinile, pasiunile, lucrurile pe care le poate face bine și cu plăcere. Să faci ceea ce știi, dar și ceea ce îți place, aceasta cred că este cheia succesului profesional, dar și personal. Și să nu-ți încalci, prea des, fiindcă deloc cred că este imposibil, principiile de viață.

Se tot vehiculează astăzi ideea de model în viață, pe care tinerii au greutăți în a-l stabili corect. Ați putea să le povestiți tinerilor despre oamenii pe care-i admirați și pe care v-au devenit repere existențiale?

Este foarte greu să îți stabilești un model pe care să-l urmezi întocmai și cred că nu este nici recomandabil, fiindcă fiecare om are partea sa de originalitate, de individualitate.

Totuși, este important să ai niște repere, niște ierarhii valorice, niște principii. Pentru mine, un rol foarte important l-au avut profesorii mei și mă consider o persoană norocoasă din acest punct de vedere, fiindcă, în fiecare etapă a vieții mele am întâlnit dascăli pe care i-am admirat, pe care i-am iubit și de la care am avut ce învăța. Îmi amintesc de profesoara de la cenaclul literar de la Palatul copiilor, d-na Mazilu Ioana, în casa căreia mă fascinau biblioteca uriașă, albumele de artă și muzica bună. De asemenea, un rol determinant în formarea mea ca om de litere l-au avut profesorii de la Liceul Teoretic ”Zinca Golescu”, profesorul de limba și literatura română, dl. Costache Lucian, profesorul de istorie, d-nul Șandru Ilie și profesoara de limba latină, d-na Popescu Magdalena, oameni cu o cultură impresionantă, care au știut să-mi stârnească și să-mi cultive pasiunea pentru lectură, pentru frumos, dar și respectul pentru adevăratele valori.

Ne puteți spune care este personajul dumneavoastră preferat? E o întrebare frecventă care se pune elevilor, cred că ar fi interesați și ei să știe ce gândesc profesorii lor.

Dificilă întrebare...M-a impresionat personajul din ultima carte citită, Elena Greco, personajul – narator din Tetralogia napolitană a Elenei Ferrante.

Vă mulțumim pentru timpul acordat și vă așteptăm la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” să ne ghidați în drumul nostru spre cultură și, mai ales, spre literatură!

Prof. Iris TĂNĂSESCU
Dir. adj. Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”

Cea mai frumoasa zi din clasa a V-a

În acea zi senină de vară, clopoțelul a sunat blând pentru ultima dată înainte de mult așteptata vacanță. Drumul către școală l-am parcurs în plimbare, întrucât era ultima zi din clasa a V-a.

Curtea era aranjată pentru ceremonia de premiere. Scena era pregătită.

Profesori, elevi, părinți, bunici, frați, surori, toți îmbrăcați cât mai frumos, așteptau nerăbdători între pereții școlii zugrăviți în atâtea amintiri. Inima îmi bătea zgomotos și de abia mai puteam distinge sentimentele care mă încercau atât de mult și atât de repede: bucurie, nerăbdare, melancolie, dar și puțină tristețe.

Stăteam de vorbă cu colegii în timp ce priveam la clasele de dinaintea noastră.

Deodată, în boxe s-a auzit vocea puternică a domnului director care a anunțat că era rândul clasei a V-a B. Picioarele mi s-au înmuiat. Măinile îmi tremurau, dar pe figură aveam schițat un zâmbet larg care îmi reflecta emoțiile. Când doamna dirigintă mi-a strigat numele, totul era în ceață pentru mine.

Nu știu cum am ajuns lângă dânsa. Mi-a înmănat diploma, iar când mi-a pus coronița pe cap, am simțit că inima o să-mi sară din piept. Era prima mea coroaniță primită într-un cadru atât de oficial. Sute de ochi erau ațintiți asupra mea, dar eu nu vedeam nimic. Îi

simțeam doar. Și mai ales, pe cei ai părinților mei, care luceau de mândrie.

Clipele frumoase alături de colegii mei, pauzele amuzante, certurile dintre noi, muștrările și laudele profesorilor, primele noastre teze, sutele de zâmbete din fiecare zi ale acestui an școlar, reprezentau drumul lung pe care l-am parcurs împreună pentru a ajunge unde eram în acel moment. Îmi aduceam aminte cum priveam cu mândrie, anii trecuți, la sora mea, care a urcat de atâtea ori pe scena aceea, pentru a-și primi diploma. Dar acum e rândul meu!

Nici nu mi-am dat seama când mi s-au alăturat și ceilalți colegi. Eram atât de liniștită și fericită că erau toți lângă mine. Am găsit-o din ochi și pe doamna profesoară de română în primul rând, cum se uita mândră la noi.

Prima mea serbare tocmai s-a terminat. În zâmbetul meu mi-am pus toată dragostea și toate promisiunile mele că voi face tot posibilul să fiu și la anul pe aceeași scenă, cu aceeași diplomă în mână!

Ana Maria IORDACHE
Clasa a VI-a B

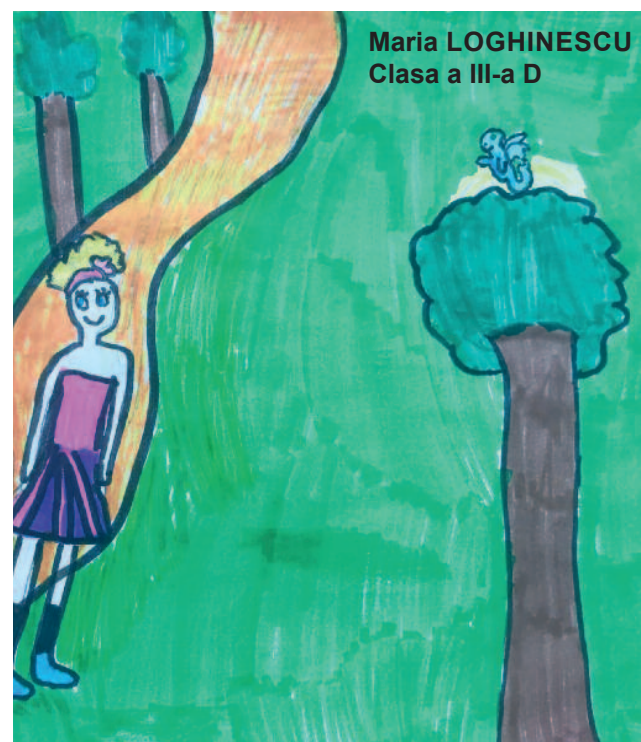
Căsuța pentru vrăbiuțe

O cutie din carton
O agăț cu sfoară-n pom.
Tai ferestre și ușite
Cât să intre vrăbiuțe.

Dar cartonul se înmoaie,
De la apa de la ploaie.
Și m-am gândit de-ndată,
Să-i fac căsuța din piatră.

S-o fixez frumos în pom,
Să-i pun apă și mâncare.
Pentru aceste vrăbiuțe,
O să fie o-ncântare!

Leonard Andrei DRAGOMIR
Clasa a III-a C

Peste vârfuri...

O liniște misterioasă cuprinde natura. Printre ramurile dese ale brazilor, soarele domol al lunii noiembrie dispare ușor, încălzind ultimele fire de iarbă.

Pe cerul pictat în culori calde, un stol de păsări călătorește mângâie vârfurile brazilor ce parcă zgârie cerul. Totul este amuțit, totul este cuprins de o nemișcare stranie.

Întreaga natură pare cufundată într-un somn adânc. Din când în când, totul tresare în momentul în care dintre vârfurile semețe țâșnesc spre cer stoluri pline de viață. Pierdută în visare ca și natura, singurul lucru care mă face să tresar este o adiere rece a vântului ce-mi mângâie chipul și parcă mă trezesc, iar în jurul meu totul prinde grai. Observ copacii care plâng după hainele pe care tocmai le-au pierdut. Îi privesc

și parcă îi aud șoptind vorbe neștiute de lume, celor câtorva înaripate ce se așază pe brațele lor goale. Privesc îndelung la biete fire de iarbă care își plâng soarta crudă și așteaptă triste ultima lor suflare. Undeva, în surdină, râul melancolic își îneacă suferința în ultimele picături de apă, care într-un final se transformă în gheață. Pustiit, privesc parcă încercând să gătesc ceva demult pierdut pe acele cărări, dar totu-i în zadar.

O ultimă privire către cerul păzit de vârfurile brazilor din care se aude ultima odă a păsărilor, mă duce cu gândul la zilele frumoase, însorite când armonia și prezența la viață sunt protagoniste.

Cristina GHIȚĂ
Clasa a VI-a D

Ursul cel avar

Ursul umblă prin pădure
Și se duce după mure.
De vrei miere să găsești,
De albine tre' să treci!
Înțepat și vătămat,
Ursul mic se duce-n pat,
Învățat și obosit,
Se gândește înc-un pic.
Albina lucrează-n zori
Și ia miere de la flori.
Iar el vine-nfometat
Și i-o fură imediat.
De-atunci ursul nu se duce
Să mai fure miere dulce.
Și se duce șodoman
Să-și mai facă înc-un plan,
Să ia mure-n loc de miere,
Ca să-și fac-a lui plăcere.

Maia ISĂILĂ
Clasa a II-a C

Maria CÎRSTEA
Clasa a II-a E

Aventura cățelușilor

Într-o zi, în orașul Ștefănești, o cățelușă pe nume Nuca, a ieșit la plimbare cu stăpânii săi în pădurea din apropiere. Era toamnă. Copacii ruginii erau scăldați în lumina soarelui călduț. După o vreme, Nucăi i se făcu foame. Cățelușa a zărit într-un tufiș un iepure. S-a gândit că dacă va prinde iepurele, ar avea ce să mănânce. Zis și făcut: a încercat să prindă iepurele. Gândindu-se numai la mâncare, a uitat complet de stăpânii ei și de Fetița, sora ei. Cățelușa pierduse iepurele din ochi. A încercat să se întoarcă la stăpânii ei, dar nu a putut. Stăpânii au căutat-o peste tot prin pădure. Nici ei n-au găsit-o.

Trecuse o săptămână de la dispariția Nucăi. Fetiței i-a venit în minte un plan:

- Am să-i rog pe toți prietenii mei s-o găsească pe Nuca! spuse ea hotărâtă. Fetița plecă la drum. Era tare speriată deoarece știa că pe timpul nopții toate animalele sălbatice bântuie. S-a dus la o casă din apropiere. Acolo, îi găsi pe Pig, prietenul ei și pe Marley, puiul unei prietene a Fetiței. Pig o întrebă:

- Ce s-a întâmplat, Fetița?

- Nuca s-a rătăcit în pădure, vă rog, ajutați-mă s-o găsească!

- Stai liniștită, te vom ajuta, nu-i așa Marley?

- S-a rătăcit în pădure? Atunci, eu nu vin! Dacă ne vom pierde și noi, ce vom face?

- Nu-i nimic Marley. Te apăr eu! Mai întâi ne

vom organiza.

A doua zi, câinii s-au gândit să mai ia pe cineva. S-au dus la o altă casă unde au găsit-o pe Pufalina întinsă pe iarba la soare.

- Pufalina, ne ajută s-o găsim pe Nuca?

- Desigur!

Câinii s-au dus în pădure pentru a o căuta pe Nuca. Pădurea era plină de lupi fioroși. Câinii alergau de zor în pădure până au găsit un indiciu.

Niște urme de pași. Au decis s-o ia pe cărarea cu urme. După un timp, i-au găsit zgarda ruptă în bucăți.

- I-am luat urma, zise Marley. Urmați-mă!

La un moment dat, au zărit-o pe Nuca căzută într-un tufiș. Lupul era chiar deasupra ei.

- Fetița, acum tu ești liderul nostru!

- Ai dreptate! Fetița le-a spus câinilor să latre foarte puternic.

- Ham, ham!!!

Lupul s-a speriat atât de tare încât a plecat cu coada între picioare. Câinii au adus-o acasă pe Nuca. Stăpânii săi au dus-o la veterinar pentru a se asigura că era teafără și nevătămată, iar câinii au trăit fericiți împreună!

Lavinia BĂLĂNEL
Clasa a III-a E

Iarna

Iarna-i zâna preferată
E frumoasă și bogată,
Îl aduce pe Moș Crăciun
Căruia-i scriu eu acum.

Vreau cadouri cât mai multe
Și sub brad, dar și prin curte,
Peste tot să tot găsesc
Daruri cât pot să visez.

Când mă-ntorc de la colind,
Pe Moș Crăciun vreau să-l prind
Dar nu știu, că el tot fuge
Și nu-l zăresc când se duce...

Mă întreb pe unde vine
Că n-am horn, nici sobă-n casă
Oare intră pe fereastră
Sau e mereu în casa noastră?

Îmi doresc să-l prind odată
Și să-i trag eu barba toată,
Să aflu de-i un moș bun
Sau un nene de prin jur.

Pân' la urmă, ce contează
Cu daruri ne vizitează...
Dar de ce doar iarna vine?
L-aș păstra aici, la mine....

Sabrina DĂNILĂ
Clasa a IV-a A

Eliza DEMOC
Clasa a VI-a B

Poneiul fermecat

Applejack este un ponei fermecat, foarte bun la suflet și ajută pe toată lumea, dar el nu a fost așa tot timpul și eu sunt aici să vă spun povestea lui.

A fost odată ca niciodată, precum în basme și povești, un ponei foarte rău care nu ajuta pe nimeni și căruia nu-i păsa de nimeni și de nimic. Tot ce întâlnea în cale, călca în picioare. Până când, într-o zi, a fost închis în Arborele Bunătății.

Ca să scape a fost pus să rezolve puzzle-ul bunătății și i-a luat ani de zile până să îl rezolve.

A învățat cum să devină înțelegător și mai bun cu toți cei din jur și a primit, la schimb, puterea de a-i învăța și pe ceilalți ponei să fie de partea binelui.

Morala poveștii este că, uneori, în viață, dacă nu așezăm lucrurile asemenea pieselor unui puzzle, ne putem rătăci și că ține de noi să ne regăsim drumul cel bun.

Ivona PANAIT
Clasa a III-a E

„Distracție” pe role

Într-o zi frumoasă de primăvară eu și mama am hotărât să mergem în parc.

- Mama, putem merge mai întâi în parcul nostru și apoi în parcul „Lunca Argeșului”, ca să mă dau cu rolele?

Mama a răspuns:

- Bine, dar la noi în parc nu te poți da cu rolele, deoarece asfaltul este foarte denivelat.

- Bine, bine, am înțeles! am răspuns eu puțin supărată.

Când am ajuns în parc am spus:

- Mami, îmi dai, te rog, sticluța de apă?

- Stai puțin...ăăă...scuze, draga mea, dar am uitat-o acasă. Mă duc la magazin să cumpăr alta.

- Bine!

- Să nu cumva să te dai cu rolele aici!

- Bine, mamă!

După ce a plecat mama, eu mi-am spus în gând: cred că nu s-ar întâmpla nimic rău dacă aș încerca să merg doar un metru singură. După nici un pas am căzut. Prietenul meu, George, m-a văzut și a alergat spre mine să mă ridice. Mă lovisem foarte rău la un picior.

La nici 5 minute, a apărut mama care m-a luat în brațe, m-a dus acasă și m-a îngrijit fără să-mi re-

proșeze nimic. Mi-a părut foarte rău că nu am ascultat-o.

În acea zi ghinionistă am învățat o lecție: să-mi ascult părinții întotdeauna pentru că ei mă iubesc necondiționat și îmi vor doar binele.

Ei mereu mă îngrijesc,

Chiar dacă le mai greșesc.

Dar de-acum am înțeles

Că să-i supăr, n-are sens!

Maria-Isabelle BODEA
Clasa a III-a D

Bianca Maria RIZEA
Clasa a III-a D

Călătorie în Țara Albastră

Cândva, demult, peste lumea albastră-acvatică a unui ocean, domnea o femelă delfin pe nume Rosa. Ea era atât de înțeleaptă, încât în ocean nu se isca nicio ceartă. Cu toții erau foarte buni prieteni.

O mare parte din timp, Rosa o petrecea alături de o caracatiță albastră, pe nume Ala, cu care se înțelegea foarte bine.

Într-o bună zi, peștele Balon-albastru a plecat în căutarea Rosei, pentru a o invita la ziua prietenului său, căluțul de mare. A găsit-o jucându-se cu Ala și i-a spus:

- Mâine ești invitată la ziua căluțului de mare!
- Voi veni cu mare drag! Unde locuiește?
- El stă pe strada Algelor albastre, scoica numărul trei. Dacă vrei, poate veni și Ala.

A doua zi, Rosa a îmbrăcat o rochie albastră cu perle roz, iar Ala, o rochiță mov cu trenă. Au împachetat cu migală o brățară cu pietre turcoaz, care urma să fie dăruită căluțului de mare.

Ajunse la petrecere, sărbătoritul le-a primit cu aripioarele deschise și le-a condus la masa pe care le-o rezervase.

Petrecerea era într-o sală imensă, decorată cu draperii azurii pe care erau pictați pești de toate culorile curcubeului, iar podeaua era din marmură albastră.

- Aceasta va fi o petrecere grozavă! a spus Rosa.

Maria PÎRVU
Clasa a III-a D

Maria PÎRVU
Clasa a III-a D

Luca BĂDILĂ
Clasa a III-a D

Trenul fericirii

Ochii, gândurile mele,
Fug la tine, știi prea bine,
Când am zile bune, rele,
Să te caute pe tine.
Dacă trenul fericirii
Ar avea aici o gară,
Hai în numele iubirii
Să fugim cu el diseară!
Dac-am fi noi doi și luna,
Jur, nimic n-ar mai conta,
Aș fi fericit întruna,
Și nu mi-ar mai păsa.

Bianca SĂNDULEASCA
Clasa a VII-a C

Ninge ca-n povești

Luna decembrie a sosit cu roiuri de fluturi argintii ce zboară pe calea nevăzută a vântului într-un dans fantastic!

Stau și privesc pe geam... Valuri de zăpadă jucăușă îmbracă pământul somnoros într-o mantie albă, strălucitoare, troienind drumurile până când acestea și-au pierdut și ultimul contur.

În depărtare, privesc la copacii amorțiți sub paltoane de nea ca niște fantasme. Casele dorm liniștite, împodobite cu dantele albe, cercelate. În întunericul deplin, lumina ferestrelor mângâie neaua pufoasă și proaspăt ninsă. Se aud cântecul vântului de iarnă, ce pleacă și se reîntoarce, scuturând hainele argintii ale copacilor de zăpada pufoasă și proaspăt ninsă.

Singurele urme de viață care ies în evidență în peisajul înmărmurit sunt reprezentate de luminițele colorate care anunță sărbătorile de iarnă, bucuria și iubirea din sufletele oamenilor pentru aceste anotimp minunat. De asemenea, glasurile zglobii ale copiilor îmi trezesc amintiri... Se aud colinde de pretutindeni!

Una, două, trei, patru săniuțe se văd alunecând la vale... Nu mă mir de ce n-au mai avut răbdare să aștepte terminarea jocului de-a prinselea a fluturașilor de argint...

S-au entuziasmat văzând acoperământul gros de nea și toată natura înveșmântată în alb care parcă îi chema la joacă.

Văzduhul ca cenușa, se răsfăță cu fumuri negre. Admirând cerul înstelat, privirea îmi este atrasă de regina nopții. Își arată fața luminoasă, reflectată în oceanul de ninsoare. Doresc să mai admir măcar o dată priveliștea, dar nu pot... Imaginea din ce în ce mai puțin clară... Vântul a revenit, pe aripile sale ducând o puzderie de zăpadă mărunță, deasă și pleacă iar. Lasă în urmă doar flori de gheață creionate pe geamurile caselor deja acoperite cu pânze albe, cristaline. Tot ce mai pot distinge în tabloul albit, este argintul jucăuș de pe crengile copacilor de zahăr, decorate cu mânuși de puf. Chiar și acum, după mult timp, ninsoarea nu s-a oprit.

Un nou val de steluțe argintii plutește în liniștea deplină a nopții, cu un dans legănat, după care se așterne tăcut pe covorul de nea, creând un peisaj misterios, feeric.

Iulia CUCU
Clasa a VIII-a A

En attendant Saint Nicolas ...

La neige s'étend sur les allées,
Et toi, Saint Nicolas tu es arrivé
Avec beaucoup de bonbons
Pour tous les enfants bons.
Tu es rouge dans les joues
Tes yeux sont doux,
La crosse à ton bras,
Je t'attends chez moi.
Je t'admire pour tout
Je t'attends toujours
Et dans l'âme je te porte
Pour moi tu es la belle fête.

Raluca ANDREESCU
clasa a VI-a D

Bianca Maria RIZEA
Clasa a III-a D

Copiii

Poți cutreiera pământul de la un capăt la altul. Nu vei găsi minune mai mare decât copiii.

Ei au privirea blândă. Soarele le-a împodobit fața cu un zâmbet ghiduş. Au luat din basme vorbe dulci, rostite cu drag de Feți Frumoși și zâne.

Copiii împletesc raze de lumină într-un zbor neconținut. Sunt dornici să treacă secundele și anii.

Nu obolesc să adune comori de înțelepciune.

Glasul lor vesel ca un ciripit de păsărele inundă

universul. Sunt ageri și neînfricați să urce pe cele mai înalte culmi. Ei sunt nerăbdători să ajungă mari.

Contractori, profesori, medici, informaticieni privesc viitorul ca într-o oglindă.

Cu toții se străduiesc să plămădească o lume mai bună.

Anastasia CONSTANTIN

Clasa a IV-a C

Călătorie eşuată

Luminile de pe bordul mașinării noastre începueră să licăre ca un pom voios de Crăciun.

Eu și dragul meu soț, Rob, eram primii oameni de știință ce au reușit să construiască o mașină a timpului ce funcționează. De altfel eram și primele ființe umane ce aveau șansa de a călători în timp. Entuziasmul meu risca să îmi iasă din piept, luând cu el și inima mea ce abia aștepta să îmi părăsescă cutia toracică.

Trunchiul meu suplu era aproape zdrobit de strânsoarea centurii de siguranță. Lângă mine, Rob părea că nu știe cum să intre mai adânc în scaunul navei. Aici intervenea diferența majoră dintre iubitul meu și mine, el era fricos și nu accepta nici o formă de aventură sau pericol. Eu, pe de altă parte, iubeam necunoscutul ce se împlenea cu știința, fiecare variabilă ce putea contribui la un mare și frumos haos.

Dintr-o dată nava a început să se cutremure atât de tare încât vedeam cum ochelarii soțului meu se zbenguiau pe podul nasului său. În contrast cu aceștia, spaima din ochii săi era cât se poate de înrădăcinată. Acestea erau semne clare ce demonstrau că drumul nostru către Anglia secolului al XVII-lea era pe terminate.

Odată ce tremurul navei s-a terminat, mi-am desfăcut centura și am început să cotrobăi prin lada în care pusesem bagajele noastre. Am dat de hainele pe care le pregătisem pentru călătorie și i le-am aruncat lui Rob, în încercarea de a-l trezi din coșmarul ce se derula chiar în fața lui.

De îndată ce ne-am îmbrăcat, am luat servieta ce conținea motivul călătoriei noastre și am pornit către locul ce noi credeam că va fi lovit de o infestație cu variolă. Misiunea noastră era să împrăștiem antidotul pe care îl aveam, în încercarea

de a opri sute de morți.

Așa am pornit pe drumul noroios, când un bărbat înalt și chipeș ni s-a arătat în drum, părând foarte grăbit. Fără să realizez, geanta cu antidotul

a ajuns în mijlocul străzii, omul acesta intrând în mine cu o forță copleșitoare. Un geamăt ascuțit mi-a alunecat de

pe limbă, când am văzut distrugerea călătoriei noastre chiar cu ochii mei. O trăsură trecuse peste geantă și distrusese absolut fiecare fiolă cu lichidul miraculos ce avea să salveze numeroase vieți. Lumea părea că se învârtă în jurul meu, iar în acel moment furia mea a ieșit la suprafață. Bărbatul chipeș a suportat ocarele pe care i le-am adresat cu mare plăcere. Din fericire, soțul meu simplu era acolo și mi-a arătat calea.

Astfel, eu și Rob ne-am îndreptat către capsula noastră cu moralul la pământ, știind că tocmai am ratat salvarea unei mari părți din omenire din vina unei trăsurii și a unui biet țăran din secolul al XVII-lea.

Anda TUDOR RADU
Clasa a VIII-a B

Băiatul cu nasul în telefon

Era odată un băiat care numai cu
nasul în telefon stătea.

Nimic altceva nu făcea.

Îl chemau și mama și tata la masă, dar
el tot nu venea.

– Încă un pic! băiatul zicea.

Îl așteptau și iar îl așteptau.

Degeaba, iar îl strigau.

De fiecare dată același lucru răspundea.

De fiecare dată chemarea părinților
parcă nu o auzea.

Dar veni și vremea școlii

Iar el lipsea din cauza bolii.

– Sunt bolnav! băiatul țipa.

Și de la atâtea ecrane chiar capul îl
durea.

Părinții nu mai știau ce să facă cu el.

Nu mai era un băiat mititel.

De teme nici nu voia să audă.

La școală n-avea nicio laudă.

Într-o zi, mama chemă un doctor de dis-
perare.

– Este un caz grav, dacă nu mi se pare.

Încearcă să-i mai oprești din ecrane!

Mama încercă să-l cheme la banane

Nu reuși și mai făcu o încercare;

Opri curentul și vorbele ei asupra
băiatului avură valoare.

-Trebuie să te oprești pentru mine!

O să-ți fie mai bine!

- Bine, mamă, dar doar de dragul tău

Îmi pare foarte rău.

Și de atunci băiatul citi.

Mai mult cu familia vorbi.

Doctorul nu mai veni,

Iar copilul bine trăi.

Maria Cristina APOSTOL
Clasa a III-a D

C'est l'hiver

L'hiver est une très belle saison. Ma saison préférée.

Le vent commence à souffler, la neige tombe. Les arbres per-
dent peu à peu leurs feuilles. Les flocons de neige tombent, tout
est blanc: les champs, les forêts, les villes sont sous la neige
blanche.

Toute la nature est comme endormie. Pour moi, le plus bel en-
droit en ce moment est le lac bleu que devient plus clair, grâce
au reflet du ciel qui change de couleur.

J'aime beaucoup l'hiver, comme tous mes amis parce que je
peux jouer dans la neige, même si il fait froid. Et d'abord parce
qu'il y a la fête de Noël et du Nouvel An. Mais aussi pour me
retrouver en famille, discuter avec mes grand-parents, rire avec
ma mère et mon père.

Le soir, nous allons à la patinoire. Et puis nous faisons des
bonshommes de neige qui ont comme nez des carottes et comme
yeux des boutons. La bataille de boules de neige est notre sport
préférée. Quand nous revenons dans la maison nous avons les nez
rouge et nous buvons du thé pour nous chauffer.

Nous aimons Noël parce que cette fête s'accompagne de nom-
breuses coutumes : l'arbre de Noël, le Père-Noël, les cadeaux,
les Chants de Noël, les chocolats. Plusieurs jours avant Noël,
notre ville a un air de fête. Les rues principales et les arbres sont
recouverts de guirlandes lumineuses. Un immense sapin est dé-
coré sur la grande place de ville.

Le 24, le soir notre famille fait un dîner, nous chantons des
chants de Noël et nous échangeons des cadeaux. Le soir du
Nouvel An nous voulons du bonheur dans l'année à venir. On ne
dort pas toute la nuit, on mange et on chante ou on regarde à la
télé. Beaucoup de monde est dans les rues et beaucoup de
bruits de pétards et de feux d'artifices. Pour certains gens c'est
la fête la plus aimée.

J'aime la magie du blanc, les paysages différents, le calme, la
sérénité de l'hiver.

Raluca MONDOC
Clasa a VIII-a E

Bianca Maria RIZEA
Clasa a III-a D

LACUL

M. Eminescu

Mihai Eminescu a fost cel mai mare poet român, aparținând perioadei marilor clasici.

Temele operelor sale sunt natura, iubirea și istoria. A scris poezie, dar și proză și publicații.

Temele poeziei „Lacul” sunt reprezentate de iubire și natură. Semnificațiile mesajului sunt creionate de natura care preia sentimentele eului liric și de lac, martor al visului de iubire și sursă de inspirație.

Titlul reprezintă pragul spre înțelegere a textului. Este un titlu sintetic, conotativ, alcătuit dintr-un substantiv comun articulat, ceea ce oferă lacului unicitate.

Poezia este alcătuită din cinci catrene așezate într-o structură clasică cu rimă încrucișată imperfectă, măsură inegală de 8-7 silabe și ritm trohaic.

În prima strofă ne este prezentată descrierea lacului dominată de trei epitete cromatice: „cercuri albe” reprezintă perfecțiunea și puritatea lacului, „nuferi galbeni” transmite optimism și fericire, iar „lacul albastru” echilibrează atât paleta cromatică, dar și registrul sentimental. Verbele „încarcă”, „tresărind”, „cutremură” arată emoțiile din sufletul nerăbdător al eului creator. În cea de-a doua strofă este conturată așteptarea iubitei.

Nerăbdarea și agitația poetului sunt înfățișate încă o dată prin repetiția adverbului „parcă” și enumerația verbelor : „ascult, aștept”. Pronumele personal „Ea” a fost scris cursiv deoarece vocea poetică o vede pe „Ea” ca pe o muză, un ideal.

Metafora „din trestii să răsară” conturează iubita care apare și ea tot din sânul naturii. Acțiunile încep să se liniștească, iar apropierea fizică dintre poet și iubită se ivește: „să-mi cadă lin pe piept”.

Următoarele două catrene subliniază dorința de iubire a eului creator. Deoarece se află în „luntrea mică”, contactul fizic cu iubita este constant. Versurile: „Și să scap din mână cârma/ Și lopețile să-mi scape” transmit trăirea intensă a momentului.

Datorită atmosferei liniștite, natura pare că le aranjează o seară perfectă: „îngânați de glas de ape”, „lumina blândeii lune”, „să plutim”, „vântul... lin foșnească”, „unduioasa apă”. În ultima strofă, poetul se trezește la realitate și constată că speranțele și dorințele sale au fost degeaba: „În zadar suspin și sufăr”. Ultimele două versuri creează o simetrie a textului cu primele două versuri, lacul rămânând albastru, însă nuferii nemaifiind galbeni, ceea ce imprimă lipsa optimismului.

Concluzionând cele spuse mai sus, opera lirică „Lacul” de Mihai Eminescu formează o confesiune lirică despre o iubire neîmplinită și relația instanței interioare ce reprezintă eul liric cu natura și durerea realității.

Mara-Ioana MARIA
Clasa a VIII-a B

Frunza

Omul e ca frunza – n vânt :

Iubește o dată și cade la pământ,

Trăiește puțin și muncește mult,

Îmbătrânește și cade la pământ,

Moare repede și se prăpădește

plângând.

Andra NIȚULESCU
Clasa a VIII-a C

Bianca Maria RIZEA
Clasa a III-a D

Călătoria

De când toamna a pus stăpânire pe meleagurile noastre și a adus vremea rece, păsările migratoare se pregătesc să plece în lunga călătorie anuală.

Cocostârcii, alături de suratele lor călătoare au pornit în drumeția spre Africa. Așezați în formație își fluturau în aer aripile lungi și albe neobosiți. Cocostârcul Tor, cel mai bătrân dintre ei și liderul formației, le dădea lecții de zbor celor din spate învățându-i cum să plutească cât mai mult timp fără să dea din aripi.

După câteva ore bune de zbor, cârdul de păsări a poposit la strâmtoarea Bosfor, care face legătura dintre Marea Neagră și Marea Marmara. Bătrânul Tor nu era obosit, dar nepotul său Jimmy era de-a dreptul epuizat. Pentru el era prima dată când zbura spre țările calde, iar acum regretă amarnic că a plecat din România.

Cu greu, bunicul Tor și-a convins nepotul să pornească pe când cele-

lalte păsări și-au regăsit prietenii făcuți anul trecut care zburau și ei spre țările calde. După o perioadă scurtă de timp, bieteles aripi ale lui Jimmy au făcut febră musculară, din lipsa antrenamentului și nu mai putea zbura așa de repede precum cei experimentați. Bunicul Tor nu putea să-l care în spate, dar un tânăr foarte amabil și vânjos s-a oferit să îl ajute. Acesta era arhitectul Cioc de Piatră care îi ajută pe cocostârci să își construiască cuiburile primăvara.

Traversând Turcia, cârdul a zburat peste vârfurile munților Pontici, care erau cei mai înalți munți pe care Jimmy i-a văzut în călătoria sa. De pe spatele cocostârcului arhitect, acesta putea observa frumoasele păduri, râurile și câmpiile peste care ei zburau. Micul cocostârc a rămas impresionat de clădirile din Istanbul. Se simțea ca un rege al pământului fiindcă se afla deasupra tuturor locurilor pe care el le considera imposibil de traversat.

Din fericire, acum Jimmy se simțea mult mai bine și a putut zbura restul călătoriei, bucurându-se de priveliștea oferită de țărmul Mării Mediterane.

După un timp, ei au intrat deșert din Egipt unde

și-au întâlnit prietenii grauri care deja încercau să își găsească un loc confortabil sub formă de cuib.

Nepotul lui Tor era foarte fericit la revederea prietenilor făcuți în România, graurii Ciocănel și Grăunel. El s-a jucat cu aceștia până la apusul soarelui, apoi răpus de oboseală a adormit buștean.

Când s-a trezit a doua zi, printre grauri, a constatat că ai lui plecaseră de mult. Rămas singur, l-a cuprins un fior rece de spaimă a început să plângă.

El nu știa drumul spre destinația finală a cocostârcilor și nu putea adormi mereu fără poveștile de „noapte bună” ale bunicului Tor. Prietenii grauri se simțeau îngrijorați pentru el au încercat să îl liniștească.

Jimmy era prea mare pentru cuibul lui Ciocănel și Grăunel care se gândeau cum să facă să construiască împreună un culcuș confortabil pentru toți. Cei trei prieteni, ajutați de părinții micilor grauri, au lărgit cuibul pentru tânărul cocostârc. Acum, toți puteau dormi liniștiți, însă tânărul Jimmy era încă trist că și-a pierdut cârdul

și spera că bunicul Tor știe întotdeauna unde se află fiecare membru din cârdul său și se va întoarce după micul cocostârc.

În ziua următoare lucrurile s-au întâmplat exact cum Jimmy sperase. Bunicul Tor venise după el.

Fericiți că s-au regăsit au pornit împreună spre locul de iernat al cocostârcilor, nu înainte de a-și lua la revedere de la Ciocănel și Grăunel.

Au zburat împreună peste Africa în timp ce bunicul îi povestea din aventurile petrecute în călătoriile anterioare. Ajunși la destinație, cârdul de păsări l-a felicitat pe Jimmy pentru curajul dovedit pe parcursul acestei călătorii pline de aventură. În sfârșit, mica pasăre se simțea relaxată și liniștită în locul unde va petrece câteva luni bune până când se va întoarce pe tărâmul natal.

Vor urma nenumărate călătorii în care va avea parte de aventuri și informații interesante despre locurile peste care vor trece.

Copilăria, minunea lumii

Ce pot spune oare despre copilărie...? Este una dintre cele mai prețuite comori pe care nimeni nu ți-o poate lua din sufletul tău în care înflorește din ce în ce mai mult. Copilăria este cel mai important lucru pe care l-am primit în această viață.

Pentru mine copilăria reprezintă surâsul cald al bunicilor, care orice s-ar întâmpla sunt alături de mine. Ea este șuvoiul de apă ce izvorăște limpede din adâncul ființei și la care omenirea aleargă fără încetare pentru a-și potoli setea idealurilor sale de bunătate și de perfecțiune.

Îmi aduc aminte de clipele minunate de la școală, când doamna învățătoare ne citea câte o poveste; avea glasul limpede ca apa râului. Stăteam în bănci nemișcați, sorbind fiecare cuvânt și de multe ori nu auzeam clopoțelul.

Un gând de seară

A trecut și-această zi,
Și iară pe-nserate,
Un vânticel rece de toamnă
Adie singuratic.
Un nuc, frumos mirositor,
Umbrește un izvor.
Iar el, cel mai strălucitor,
Se pierde-amăgitor.
Și eu ascult un greieraș
În liniștea măiastră,
Îar glasul lui, zurliu-poznaș,
Îmi intră pe fereastră.

Raluca ANDREESCU
Clasa a VI-a D

Pentru mine a fi copil nu înseamnă să îți pierzi timpul în fața unui ecran numit calculator sau tabletă.

Așa că nu voi sta în fața ecranului luminos al calculatorului să mă joc, mă voi duce afară și voi descoperi minunile ce mă poartă spre lumea viselor reale alături de prietenii mei care mă așteaptă în fața blocului.

Această stare de bucurie, „copilăria”, aș dori să nu mă părăsească niciodată, chiar și atunci când, adult fiind, uit să mai fiu copil, deoarece eu cred că poți trece mai ușor peste greutăți când sufletul își păstrează inocența

Maria BĂDESCU
Clasa a VI-a E

Maria Camelia BICĂ
Clasa a VI-a B

Curajoasa Mimi

Într-o zi de primăvară, vulpița Mimi a ieșit la plimbare.

În parc, trecând pe lângă un copac, auzi un sunet: trosc, trosc!

- Ce e acolo? întrebă Mimi.

- Sunt eu, o veveriță.

Mimi o întrebă pe veveriță:

- De ce ai făcut sunetul acela?

- Ca să te sperii.

- De ce crezi că m-aș speria?

- Nu știu, doar am crezut asta.

- Veveriță, să îți spun ceva despre mine: sunt o vulpiță curajoasă. Eu nu mă sperii așa ușor.

- Știi, mi-ar prinde bine o prietenă ca tine.

- Mi-ar face plăcere, spune Mimi.

Veverița și vulpița încep să se cunoască.

- Pentru că sunt mică, spune veverița, mie mi-e frică.

- Pe mine, mama m-a învățat să am încredere în mine, spune Mimi.

„Nu contează cât de mică ești, atât timp cât ai încredere în tine, nimeni și nimic nu îți va face rău.”

Mimi și veverița au plecat la o plimbare. Dintr-o dată, se auzi un zgomot puternic.

Veverița s-a speriat și a vrut să se întoarcă. Mimi a strigat :

-Stai ! Vino, urcă-te pe spatele meu !

Veverița a ascultat.

-Vezi, acela este un nor. Va veni ploaia, iar ceea ce s-a auzit a fost un tunet.

Veverița s-a liniștit.

«Prietenul la nevoie se cunoaște.»

Beatrice ȘTIROȘU

Clasa a II-a E

Iarna

Cu cristale argintii

Înșirate ca o salbă

Ninge-ntruna pe câmpii,

Peste firele de iarbă.

A sosit geroasa iarnă,

Cu mantaua ei cea albă,

Norii când și-i scutură

Pe copii îi bucură.

Peste dealuri și câmpii

Este plin numai de sănii,

Soarele mai rar răsare

Cu o rază pe cărare.

Nouri suri pe cer s-arată

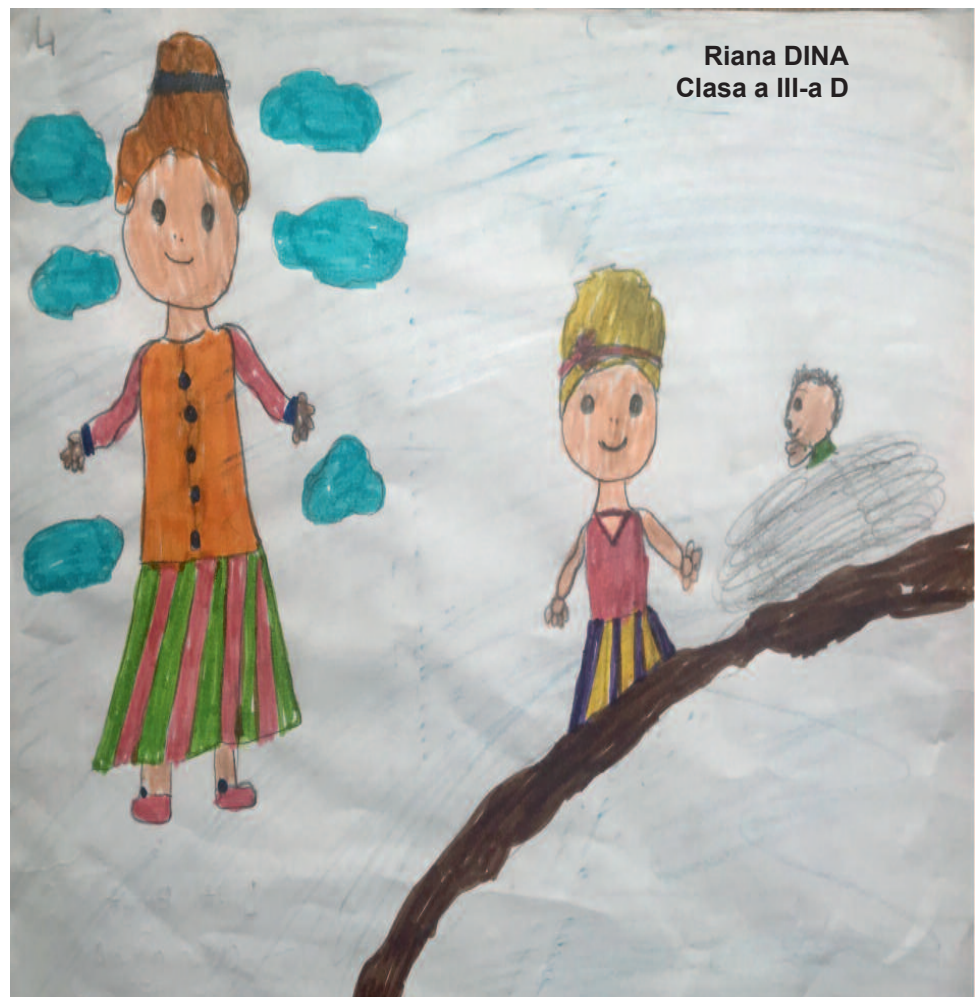
Întunecând țara toată,

Iar când noaptea s-a lăsat

Nici măcar n-ai observat.

Andrei NECULA

Clasa a V-a C

Frumusețile naturii

Ștefania este o fetiță de opt ani care pleacă în vizită la unchiul și mătușa ei. Ei locuiesc undeva la munte, într-o căsuță mică și frumoasă.

De îndată ce ajunge acolo, este întâmpinată de unchiul ei.

- Bună, Ștefania!
- Bună ziua, unchiule!
- Ce mare ai crescut!
- Mulțumesc!
- Vrei să mergem într-o drumeție?
- Da, răspunde ea bucuroasă.

Pentru Ștefania începe o adevărată aventură. Au pornit împreună pe cărările înguste și șerpuite. Se vedeau munții înalți parcă ajungeau până la cer și pădurile de brazi de un verde sclipitor. Văi străbătute de râuri cu apă cristalină, iar în partea de jos se vedeau câmpiile pline de flori și iarbă. Era atât de frumos încât un mai voiau să plece.

S-au oprit într-un loc plin de verdeață, lângă un izvor. Au mâncat mure și au ascultat cântecul păsărelelor. Dar timpul trecea repede și aventura lor

se apropia de sfârșit. Au urmat cărarea care i-a adus în mijlocul naturii și au urcat la căsuța mică.

Amintirea aceluși loc va rămâne pentru totdeauna în sufletul Ștefaniei. Natura este un loc fascinant și plin de mistere!

Ce trebuie să facem ca să protejăm natura:

- Să poluăm mai puțin!
- Să reciclăm deșeurile!
- Să păstrăm apele curate!
- Să un mai tăiem pădurile!
- Să plantăm mai mulți pomi!
- Să strângem gunoiul în urma noastră!

Natura înseamnă viață!

Mircioagă Maia Maria
Clasa a II-a E

Iepurașul jucăuș

Este vineri, ce frumos!
Vine weekend-ul, sunt bucuros!
Și-am să plec de la oraș,
Ca să-mi cumpăr un iepuraș.

Este mic, drăguț, pufos,
Are boticul frumos,
Cu lăbuțele pătate
Toată ziua ar sta în brațe.

O căsuță am să-i fac
Știu că va fi încântat,
Bucuros și mulțumit,
Toată ziua am muncit.

Leonard Andrei DRAGOMIR
Clasa a III-a C

Maria COMAN
Clasa a VII-a B

L'hiver-une saison de rêve

Depuis toujours l'hiver représente pour moi la saison de Papa Noël, des cadeaux, de la joie, de l'amour et de l'espoir.

Tout d'abord j'aime jouer parfois en faisant des comparaisons entre l'hiver et de divers personnages ou animaux.

C'est pourquoi je vois souvent cette saison, froide mais belle, comme une princesse habillée de la plus chic robe blanche qui traverse nos pays en cherchant son Prince Charmant. À travers son chemin, elle transforme nos contrées dans un royaume de glace.

D'autres fois j'imagine une belle colombe qui secoue dans le vent son plumage au-dessus nos maisons.

Ensuite, je quitte mon imagination, je regarde par la fenêtre et toutes ces choses deviennent réelles: la neige étincelante, la luge, le bonhomme de neige et le sapin rendent heureux les vieux, les jeunes et les enfants.

Dans le village, les flocons de neige dansent par la fumée des cheminées. Les étoiles brillent dans le ciel

glacé.

Même si le soleil timide fond doucement la neige, la gelée s'approche en hâte et la terre est couverte de nouveau d'un tapis blanc.

Les animaux restent dans leurs maisons et ils essaient de chercher un peu de chaleur.

Une fois Noël est arrivé, les maisons des gens sont pleines de bonheur et de friandises et le feu brûle dans la maison accueillante des grands-parents.

Après avoir joué dans la neige, les enfants rentrent dans leurs maisons, attirés par l'odeur des gâteaux.

Dans les maisons, les sapins fiers portent avec joie les boules et les guirlandes et tremblent doucement dans le carillonnement des clochettes.

Dans cette atmosphère tous les gens ouvrent leurs âmes pour accueillir la magie de l'hiver!

Ruxandra MĂRTOIU
clasa a VIII-a D

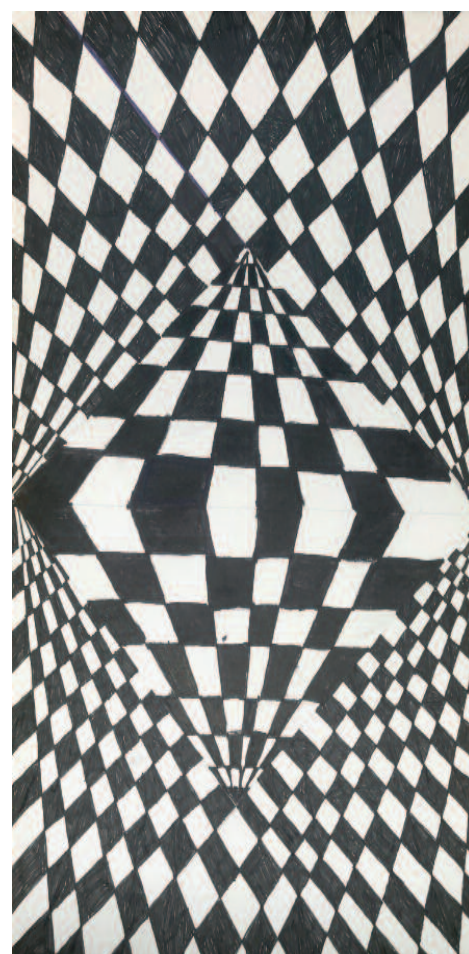
Lanțul trofic

Furnicuța hărnicuța
Se mai duce văpăiuța
Să culeagă-o firimitură
Și s-o ducă înapoi,
Înapoi în mușuroi.
Apoi vine-un furnicar
Și o fugărește iar.
Fuge, fuge-n mușuroi
Să se-ascundă în noroi.
Furnicuța i-a scăpat.
Furnicarul supărat
Vrea să se ducă în pat.
Și apoi vede în spate
Un șarpe de talie mare.
Fuge, fuge imediat,
Foarte, foarte panicat.

Șarpele e supărat,
Furnicarul i-a scăpat.
Se duce-apoi plictisit
Să găsească de mâncare.
Și când vede sus pe cer
Umbra domnului vulturel
Șperiat, se-ascunde-n iarbă
Ca răpitoarea să nu-l vadă.

Vulturul e supărat
Șerpișorul i-a scăpat
Tare-nfometat se duce
Să găsească carne dulce.
Găsește un șoricel
Și se duce după el.
Însă vânătorul vine
Și-ațintește bine, bine
Vulturu-i totuși viteaz
Și zboară către un iaz.

Maia ISAILĂ
Clasa a II-a C

Irina Ioana TACHE
Clasa a III-a D

Viscol de frunze

Filele din calendar ne-au adus din nou toamna. Zilele erau când luminoase, când mohorâte. Soarele, uneori, era absent în zare. De harnică ce era toamna trudea în livadă, pe ogor, în vie, ba mai trăgea o fugă și la stână, unde oile erau pregătite să coboare la adăpost, în sat.

După ce a pus în hambare și în cămări agoniseala de peste vară, s-a zgribulit de frig. A privit cu mare tristețe rotocoalele de păsări călătoare. Cu brațele goale, pomii s-au înfricoșat.

Vântul hain șuieră ca o locomotivă. Dis-de-dimineată, se pornea să măture totul din calea lui: frunze arse de brumă, flori pripernicite care abia se mai zăreau ici-colo.

Se văicărea, ridica norii de praf. Soarele se întrista, pitindu-se după norii plumburii.

Viscolul de frunze anunța inevitabilul: iarna e aici, cu noi.

Ioana Alexandra MARIN
Clasa a IV-a C

Să fii copil

Să fii copil nu e ușor,
Să fii mereu nerăbdător,
Să ai mereu steluța ta,
De-nvingător.
Să crezi meru că reușești
Și la orice, tu să găsești
De-ndată orice rezolvare
Este problema cea mai mare.
Întrebi pe mama și pe tata
„De ce nu este totul gata?”
Că trebuie să ți se dea...
Că asta e menirea ta.
La orice faptă și răsplată,
Așa este în viața toată,
Iar mâna toate îți vor da,
Atât cât viața-i va lăsa.

Teodora POPESCU
Clasa a V-a E

Raza mea blândă de soare

Deschid ochii și-mi apare
Dis-de- dimineată,
Prima mea rază de soare,
Când primăvara își arată fața.
Mă sărută, mă dezmiardă...
Ce mult îmi doresc
Nici când ea să nu piară,
Că nu prisosesc.
Razele blânde de soare
Ce mult le iubesc,
Fără ele nicio floare
Capul nu-l trezesc.
Și în orice zi cu soare
Viața o iubesc,
În natură-i sărbătoare,
Cu toții trăiesc.

Teodora POPESCU
Clasa a V-a E

Împărăția copacului

Este toamnă. Vântul alungă din calea sa frunzele amorțite. Acesta, nemilos, le duce în alte lumi. O frunză arămie a fost izbită de vântului lui Octombrie de fereastra camerei mele. Cu ochii umezi, în lacrimi a scrijelit pe geam „Ajutor!”

Am deschis fereastra. Ploua zgomotos. Am așezat frunza pe o coală de hârtie și a dat din cap în semn de mulțumire.

În fața ei, se afla biroul fratelui meu, care este acum în clasa întâi. S-a mișcat spre biroul lui, a indicat spre cuvântul din abecedar „mulțumesc”. A început să îmi arate diferite cuvinte din carte astfel, legând o propoziție: „Ești singurul copil care m-a ajutat”. Din nou, a început să arate spre cuvinte : „Am să-ți povestesc aventurile mele de-a lungul celor trei anotimpuri.

A fost odată ca niciodată, pe un tărâm al naturii, într-o pădurice de la marginea unui sat, un copac înalt cât toate casele puse la un loc. Acest copac era cel mai bătrân dintre copaci, a fost primul creat de natură. Se spunea că frunzele făcute de acest copac nu vor muri niciodată și nici el până într-o zi, când un copac micuț a luat naștere chiar lângă acesta. Cu timpul, cei doi arbori au devenit prieteni, bătrânul învățându-l pe copil să descopere valențele vieții, iar dacă va reuși va sta în împărăție cu vârstnicul copac.

Ușor, ușor micuțul urma partea cea mai bună a vieții, iar într-o zi s-a întâlnit cu un șarpe cu pielea zbărcită și de un verde melancolic care întrista lumea. Șarpele i-a spus că a fost rănit de copac, fiindcă a fost în împărăția lui și acesta, simțindu-se amenințat, l-a făcut așa.

Șarpele a reușit să-l convingă pe pomișor că bătrânul este un mincinos care vrea doar să îl omoare, acest fapt fiind unul neadevărat.

Mânios, pomul mititel s-a dus în împărăția bătrânului, unde s-a luptat cu acesta zile și nopți până când, după zece zile, pomul cel falnic a fost învins.

Tânărul răufăcător a chemat vântul să-i spulbere frunzele bătrânului împărat, șerpii să încolăcească împărăția și broaștele să alunge toate animalele draguțe și binevoitoare.

Vântul năprasnic m-a adus pe acest tărâm unde m-a întâlnit cu tine.

Și-am încălecat pe o șa și v-am spus povestea așa”.

Povestea mi-a plăcut foarte mult însă, m-am întristat, deoarece frunza pe care tocmai o salvasem, a murit.

Toamna este anotimpul melancoliei.

Delia-Ștefania ACHIM
Clasa a VI-a C

Regina gerului

Era acolo o fată
Era înaltă, foarte înaltă,
Rece, sumbră, palidă la față :
O femeie în alb îmbrăcată.
Cu ochii ei albaștri – nșepători,
Acea fantasmă falsă, dar reală,
Frumoasă, dar invizibilă,
Orbitoare, dar irezistibilă
Albu – i fond de nea electrizează
Strălucirea acelei ființe
Veșnica – i iubire melancolică domnește,
Iar vibrația magică oglindește
Firea ei de gheață...
Rochia ei cu trenă argintie
Se mulează pe silueta- i definită,
Iar pe spatele ei mic

Cade coada albă - mpletită
Cu nășucul ei ascuțit în vânt,
Cu cerceii lungi de țurțuri,
Ea se plimbă mândră - n văi
La braț cu gerul sumbru.
Cu piciorul ei micuț,
Pășind a înghețat tot râul
Și dintr -o simplă gesticulare
A- mprăștiat tot vântul.
Ea se mai plimbă și acum,
Făurind pe la geam perdea de ghețe
Și - și continuă lungul drum,
Din nea făcând confete.

Andra NIȚULESCU
Clasa a VIII-a C

Toamna, anotimpul belșugului

O zi comună și plictisitoare, numai bună pentru a hoinări cu mintea prin trecut și prezent. Stau în fața ferestrei și privesc copacii bătrâni ce leapădă amintiri din vechea lor tinerețe. Frunzele ruginite se avântă în zbor de pe crengile uscate. Firele de iarbă ca mătasea țes în bătaia vântului o pătură care să protejeze pământul pe durata iernii. Dintre toate florile, dalia își înfîșe și mai adânc rădăcinile pentru a nu fi răpită de regele Vânt. Îmi este dor de cântecele păsărilor care au „secat” de la apariția toamnei.

O rază rușinoasă de soare, răsărită de după nori, îmi mângăie fața blând. Un zâmbet îmi încolțește în colțul gurii. Îmi amintesc că noul an școlar va începe peste două zile. Toamna umple nu numai hambarele cu bogăție, ci și mintea noastră cu roadele învățurii. Deși acest anotimp transmite mai mult melancolie decât veselie, are și părți bune. Aduce începutul

școlii, dar și răsplată pentru cei ce au trudit tot anul pe câmpuri și în grădini.

Iubesc acest anotimp, deoarece are cele mai frumoase covoare de frunze, chiar dacă uneori „lacrimile lui Septembrie” le udă și totul pare murdar și mohorât. Unii oameni pot spune că este „aspră ca un bici”, dar părerea mea este că, dacă ajungi să-i cunoști și apreciezi toate avantajele, o să te îndrăgostești de ea: „nu trebuie să judeci o carte după copertă”.

Toamna este o „doamnă ruginie” ce își împarte frumusețile și bogățiile cu toți : atât cu cei ce o îndrăgesc, cât și cu cei ce preferă căldura și zilele însorite de vară.

Daria TOMA
Clasa a VI-a C

Stăpânul curții

Astăzi în grădina mea
Am întâlnit pe cineva,
E un câine cam voinic
Care este mult iubit.
Colorat în alb și negru
Este un câine integru,
Cu ochii maro și mari
Care te fac să tresari.
El veghează permanent
Și este mereu atent,
Lătră când vede o mătă
Dar și când e o vulpiță.
Face multe nebunii
Și e rege la prostii,
Are forță cât un zmeu
Dar este Lăbuș al meu.

Raluca Marilena CONSTANTIN
Clasa a VI-a D

Alexandra OANCEA
Clasa a II-a C

Sărbători cu zăpezi

Uite c-a venit și ziua cea mare, când frunzele de aur pleacă, iar în locul lor vin stele de gheață. Odată cu acestea, vine și regina zăpezii, care îmbracă toată natura cu o rochie alb-argintie, de nea.

Copacii sunt pudrați cu zahărul alb ca petala margaretei și dulce ca mierea albinelor. Iarba, de asemenea, este acoperită cu fulgii de cocos căzuți din mantia sclipitoare a iernii. Pe cer, se găsesc perne pufoase de omăt pe care se odihnesc celelalte trei anotimpuri.

Ulițele satului trosnesc alene sub pașii greoi ai oamenilor ce se duc grăbiți la muncă. Oglinda iernii se poate găsi oriunde: în ocean, pe stradă, pe alee, sub forma unei pojghițe de gheață.

Oamenii se pregătesc de sărbători și deschid proviziile făcute de gospodinele harnice. Ei croiesc mici și vesele costume de Crăciun, iar copiii pregătesc steaua, lustruind-o și admirând-o de zici că-i un sfânt și nu doar un obiect făcut din plastic.

Zâna Iarnă aduce multe sărbători, începând chiar din luna decembrie: Sfântul Nicolae, Crăciunul, Sfântul Ioan și altele.

De Sfântul Nicolae, tradiția spune că doar copiii cuminți primesc dulciuri și fructe în ghetuțele curate, pe când cei neascultători acceptă supărați nuielușa de alun împodobită ca de sărbătoare.

În ajunul Crăciunului, copiii merg la colindat din casă-n casă, primind multe dulciuri, dar și bănuți, urmând ca de Crăciun să găsească sub brad cadourile la care ei visau de mult timp.

Magia sărbătorilor face parte din marea valiză a reginei de gheață, bucurând copiii și făcându-i pe oameni mai buni și mai apropiați unii de alții, dar și de natura spectaculoasă.

Podea Maria
Clasa a VI-a D

Copilăria

Cea mai mare bucurie,
Să spun de copilărie.
Cum mama ne alintă,
Și tata ne legăna.
Când la joacă noi ieșeam,
Cu mingea spărgeam un geam.
Mama lin ne certa,
Tata un alt geam cumpăra...
Să văd bunica împletind,
Pentru nepoți mândre veșminte.
Se aud copii chiuind,
Se aude iar valea răsunând.
Bunicul povești spunând,
Frumoșilor lui nepoți.
Apoi bunica începând,
Să cânte pentru toți.
Unde ești copilărie?
Tu, cea dragă mie!
De acum frumos, n-o să mai fie,
Fără tine, copilărie!
Ești un cufăr cu comori,
Gingașă, plină de flori.
Un cufăr cu diamante,
De copii descoperite!

Bianca DUMITRESCU
Clasa a VI-a E

Denis MARICA
Clasa a III-a D

Turist prin România

Ghețarul de la Scărișoara

Călătorind prin țară, am descoperit printre alte bogății ale naturii și Peștera Scărișoara, pe care vreau să v-o prezint într-o scurtă descriere.

Peștera Scărișoara adăpostește cel mai mare ghețar subteran din România. Intrarea în peșteră se face printr-o potecă îngustă, săpată în stâncă și 280 de scări metalice ancorate în pereți pentru a ușura coborârea.

Peștera reprezintă o încăpere unică cu o dezvoltare totală de 700 m. În mijlocul acestei încăperi se află un imens bloc de gheață cu un volum de 80 000 metri cubi și care dăinuie în peșteră de peste 4000 de ani.

Fața superioară a blocului formează podeaua sălii mari. În partea dreaptă, se află un tobogan abrupt de gheață, care dă într-o zonă denumită „biserică”. Aici, apar primele formațiuni de stalagmite de gheață.

Aceasta este o zonă turistică, restul fiind rezervație

științifică.

În latura din dreapta intrării se află Rezervația Mică. În stânga, se află Rezervația Mare. În ambele rezervații, lângă ghețar, reapar stalagmitele de gheață, dintre care unele au existență permanentă, iar altele se topec în cursul verii, dar se refac în formă asemănătoare în lunile de iarnă.

Pe lângă acest bloc de gheață, se află și impresionantele stalactite, stalagmite, coloane-draperii parietale.

Dacă v-am stârnit interesul, vă recomand cu căldură să vizitați bogățiile naturale ale României !

Bianca RIZEA
Clasa a VI-a C

Taina nopții

Când stai și o privești apatic,
Măreață, în slava ei, străbună,
C-un aer tainic, carismatic,
Te-ndrăgostești de mândra lună.

Ea, prin profanul întuneric,
Subtile raze ne trimite,
Preschimbă noaptea-n tărâm liric,
Ascunde lucruri negândite.

Prin timpurile efemere,
Trece tăcută, neschimbată,
De fericire sau durere
Ea nu a auzit vreodată.

Cu voal de nori ea câteodată
Destoinică privire-ascunde,
Scrutând timidă lumea toată
De după perdele cărunte.

Ana TUDOR
Clasa a VIII-a E

Iarna

Iarna se așterne pe deal,
Cu mantie albă de cristal,
Fulgi din cer dansând coboară,
Apoi se așază lin peste țară.
Pomii cu crengile goi,
Stau îmbrăcați în steluțe moi,
Doar primăvara îi mai poate salva,
De mantia albă și grea.
Moșul ne bate la geam
Iar noi îl așteptăm cu drag
Am fost cuminiți și am învățat
Și un cadou am meritat.
Focul în sobă mocnește ușor,
Bunica ne spune povestea cu dor,
Noi o ascultăm liniștiți,
Și somnul ne-adoarme vrăjiți.

Iasmina BĂZĂVAN
Clasa a VII-a C

L'hiver - ma saison préférée

C'est l'hiver, ma saison préférée et une saison magique et joyeuse.

La neige brillant couvre la terre comme une couverture chaude et argentée. Les flocons de neige volent doucement par l'air et ils atterrissent lentement sur la terre. Les enfants heureux construisent des bonhommes de neige ou ils font de la luge, gais et impatients. La joie d'orner le sapin et de recevoir des cadeaux merveilleux nous fait aimer l'hiver plus. Sur le ciel mystérieux, les étoiles enchantées donnent aux nuits d'hiver un esprit magique. Cet esprit voile le tout, comme dans un conte. L'hiver magique nous offre à tous un paysage extraordinaire et beaucoup de bonheur près de ceux que nous aimons.

Aujourd'hui, c'est un jour beau et calme d'hiver. Je reste devant la fenêtre et je regarde sur la vitre glacée, couvert de fleurs délicates et étincelantes de glace. Soudain un flocon de neige petit et insignifiant fait son apparition. J'ouvre la fenêtre et le flocon entre doucement dans la maison. Nous faisons la connaissance et je le prie de me raconter son histoire. Le feu étincelle et craque dans la poêle, le sapin orné donne une atmosphère agréable et l'assiette avec des

biscuits t'attire vers la table. Le petit flocon de neige commence l'histoire. Il me raconte qu'il est parti du ciel, avec ses amis. Ils ont été conduits par le vent et, quand ils sont arrivés près de la terre, chacun va sur son propre chemin. Chaque flocon de neige touche à une maison, ou sur la terre avec autres amis. Le flocon gentil de neige me dit que leur voyage du ciel, qui est leur maison, jusque dans notre monde, qui est leur nouvelle maison, ce voyage est étonnant et fantastique. Ces flocons de neige se séparent de leurs frères et soeurs, mais ils arrivent dans de nouvelles places belles où ils veillent leur mère, de tous, l'hiver.

Et c'est la fin de l'histoire. Je remercie le flocon de neige pour raconter cette belle et magique histoire et je réalise que l'hiver est vraiment magique.

J'aime beaucoup l'hiver pour toutes ses merveilles. Nous pouvons aller à la montagne ou jouer dans la neige avec nos amis, mais en hiver il y a beaucoup de choses magiques, même si nous ne savons pas .

Ana TUDOR
Clasa a VIII-a E

De Crăciun...

În prag de Crăciun,
Tot omu-i mai bun;
Se împodobește bradul încărcat,
Și copiii toți merg la colindat.

Miroase a vin fiert cu scorțișoară,
Iar afară ninge pentru prima oară.
Luminițe se-aprind în fiecare casă,
Copii și părinți se-așază la masă.

Afară ninge cu zăpadă albastră
Și fulgi de omăt se-aștern la fereastră.
Focul arde mocnit în șeminee
Și-un strat de chiciură s-a pus pe alee.

Ioana NIȚU
Clasa a VIII-a A

Elena CRÂNGUȘ
Clasa a III-a D

Fără inspirație

Duminică dimineața, stăteam gândindu-mă la un titlu pentru acest articol. La un moment dat, o idee a sosit. Titlul suna perfect! Dar, în timp ce scriam, am realizat că suna puțin a poveste horror.

Ore întregi am stat, gândindu-mă la un nou titlu. Fără inspirație, am început să scriu ce se întâmpla. Crăciunul se apropia și am realizat că, dacă o s-o țin tot așa, mă va apuca Revelionul la calculator.

La un moment dat, mi-am dat seama că am multe subiecte despre care pot scrie. Despre căsuța mea din copac, cum mă jucam în ea când temperatura verii mă topea, cum am petrecut două săptămâni la țară cu sora și cu vărul meu, mergând la

piscină, plimbându-ne cu bicicleta și multe altele. La sfârșitul verii am făcut turul țării, am vizitat obiective turistice din Maramureș, Bucovina și Moldova, despre care am să vă povestesc în următoarele numere ale acestei reviste. Anul acesta am realizat, am aflat și am inventat multe. A fost un an minunat! Sărbători fericite!

Andrada Bianca SLĂVITESCU
Clasa a IV-a A

Fie Crăciun și-n suflet!

Fie Crăciun și-n suflet

În casă-i cald și bine

Și candela-i aprinsă;

În aer e tămâie,

Se deapănă-n credință,

Colinda de lumină...

Și sună așa frumos!...

În staulul vitelor,

Azi S-a născut Hristos!

S-adăpostiiți în suflet

Nădejdea, bucuria

Lumina să sădească-n suflet neprihănirea!

Maria BĂDESCU
Clasa a VI-a E

Nuntă cerească...

O iubire imposibilă,

În valsul crepuscular fără ritm,

Le joacă – n surdină inima lascibilă

Soarelui și lunii îmbujorați la chip.

A băut din paharul fericirii,

O, dulcea – noptii feerie aprinsă!

Luna, dansator în tangoul iubirii,

Ce de dor năprasnic era cuprinsă.

Domnițe mititele ce lucesc,

În constelații se încheagă,

Pe luntrea zorilor cerești

Poarta lumilor fereacă.

Nori stinși, baroni nocturni,

La priveghiul cel dintâi dansează,

Iar pe marginea cosmosului aduni

Sentimentele lor vechi care vibrează.

Soarele, mirele iubirii lor,

Zeu al văzduhului, ce și acum pomenește

Codrilor de a lui dragoste și dor

Și le spune că încă pe lună o dorește.

Andra NIȚULESCU
Clasa a VIII-a C

Călătoria lui Ovi

Era odată un peștișor pe nume Ovi. El trăia în râurile rezezi și reci de la poalele munților.

Într-o zi, Ovi a vrut să descopere cum este să trăiești în ocean. A mers ce a mers și a ajuns, într-un final, în ocean. Acolo, s-a întâlnit cu delfinul Zmeurică.

Pe acesta îl chema așa, deoarece mama lui s-a căsătorit cu o zmeură. Zmeurică avea însă atârnată de gât o tăbliță cu alt nume, și anume Rico, deoarece îi era rușine cu numele lui adevărat.

- Bună ziua, delfinule... Rico!

- De unde știi cum mă cheamă? zise nedumerit Zmeurică.

- Păi... scrie pe tablă. Eu sunt Ovi.

- Unde te duci, Ovi?

- Caut un oraș sau o țară albastră.

- Știu eu unde să te duci!

- Pe unde să o iau?
- O iei la stânga, apoi la dreapta, după aceea direct în față până ajungi la sensul giratoriu. Acolo, faci iar la dreapta, mai mergi douăzeci de kilometri și, în sfârșit, ajungi!

În mintea lui Ovi totul era întortocheat. Își repetă o dată în cap, apoi plecă!

- Rămas bun, Rico!

- Pa, Ovi!

Rico nu a vrut să îi spună lui Ovi că era deja în Țara Albastră. Ovi a ajuns cu bine, dar... a ajuns în Orașul Albastru!!!

- Măcar este un oraș unde peștii sunt albaștri! își spuse bucuros Ovi...

Maia Maria NICOLAE

Clasa a III-a D

Doamnei mele învățătoare

Sunt elevă-n clasa a treia
La o școală de renume
Și-am venit din altă școală
Ca să-nvăț rostul pe lume.
Nu îmi e ușor, spun sincer,
Să țin pasul uneori.

Dar încetul cu încetul
Chiar mi-am revenit ușor.

Doamna mea învățătoare
M-a întâmpinat la-nceput
Și acum, oră de oră,
Nu regret pasul făcut.

Mulțumesc, iubită doamnă
Pentru tot ce ne-nvățați
Pentru râs și dăruire
Și pentru că ne-alinați!

Miriam OZAIR

Clasa a III-a C

În prag de Crăciun

Dimineața friguroasă a datei de 24 decembrie a adus nerăbdarea și emoția în mine. Odată coborâtă din pat, m-am îndreptat țintă către fereastră. Afară lumea se preschimbase într-un univers de un alb imaculat, ca de basm. Crengile copacilor erau împodobite cu coroane strălucitoare de gheață, iar pământul era învelit într-o groasă plapumă de omăt.

M-am îmbrăcat în grabă, nemaiputând să aștept contactul cu zăpada. În bucătărie, mama prepara de zor fel de fel de mâncăruri pentru tradiționala cină de Crăciun ce avea să aibă loc mâine.

Am salutat-o pe sărite, anunțând-o de plecarea mea.

Mi-a oferit, în schimb, un zambet cald, ce parcă

topea gheața și mi-a urat distracție plăcută.

Odată ieșită afară, am inspirat aerul rece al iernii. Mici fulgi de nea îmi încoronau fesul, iar mai apoi nasul, înfrigurându-mă. Pe strada alăturată mi-am zărit cei mai buni prieteni, duelându-se cu zăpadă. Am rânjit ispitită și am alergat spre ei. Aceștia m-au întâmpinat fericiți și m-au introdus în joc.

Câteva ore bune mai târziu, am intrat în casă tremurând de frig. Mi-am lăsat căciula și fularul umezite și înghețate în cuier, înaintând spre camera de zi, unde știam că am să găsesc alinarea călduroasă a șemineului de care aveam mare nevoie. Încăperea era decorată cu ornamente felurite, dar piesa de rezistență era, fără îndoială, bradul de Crăciun. Mi-am tras o pernă și m-am așezat în fața focului. În poală mi-a sărit Thomas, motanul familiei. Din ochi mă implora să îl mângâi și așa am și făcut. În schimb, acesta a tors satisfăcut și s-a ghemuit în brațele mele, instalându-se acolo pentru multă vreme.

Deodată, liniștea a fost întreruptă de bătăi repetate în ușa de la intrare. M-am năpustit curioasă pe hol și am deschis numaidecât. În fața mea, era un grup nu-

meros de copii cu portative în mână. O fată mai mare din față le-a dat semnalul celorlalți, aceștia începând să cânte. Glasurile lor cerești mi-au ridicat părul pe ceafă și mi-au emoționat profund urechile. Ușa de la bucătărie s-a deschis, iar mama și tata mi s-au alăturat în prag, bucurându-se la rândul lor de muzică. Când colindul a luat sfârșit, i-am aplaudat frenetic,

impresionată fiind de cele auzite. Mama s-a furișat repede până în camera alăturată, făcându-și apariția câteva clipe mai încolo, ținând în mână un bol mare cu dulciuri, turtă dulce, portocale și covrigi. Le-a împărțit pe rând fiecărui copil cu zâmbetul pe buze.

După ce aceștia s-au îndepărtat de casa noastră eu, mama și tata am rămas în pragul ușii, uitându-ne lung după ei. Thomas

și-a făcut simțită prezența, relaxându-și capul de piciorul meu, iar mai apoi sărindu-mi în brațe.

M-am întors înspre părinții mei și le-am zâmbit. Tocmai realizasem că bucuria stă în lucrurile mici: colindele de Crăciun, decorațiunile, zăpada, mâncărurile felurite ale mamei. Toate alcătuiau cea mai frumoasă sărbătoare. Mama m-a sărutat pe frunte, iar tata mi-a pus tandru o mână pe umăr.

- Crăciun fericit! mi-au urat cu dragoste.

- Crăciun fericit! le-am urat la rândul meu.

Am mers împreună în camera de zi, unde ne-am așezat toți trei pe canapea și am urmărit filmul nostru preferat de sărbători, în timp ce neaua acoperea cu un strat lucios ferestrele casei.

Câteva ore mai târziu adormiserăm, îngrămădiți unul în altul, înveliți cu o pătură călduroasă.

Crăciunul înseamnă bunătate, dăruință și familie, lucru pe care acum îl înțeleg mai bine ca niciodată!

Maria PÂRVU
Clasa a III-a D

Bella și Kitty

La bunici, la țară, am două animale preferate: pe cățelușa Bella și pe pisicuța Kitty. Ele sunt două animale pufoase și jucăușe, pe care le iubesc foarte mult.

Bella este o cățelușă tare pufoasă și tare blândă, iar Kitty este o pisică foarte jucăușă. Pe amândouă le îngrijesc, le spăl, le dau să mănânce, le pieptăn și le curăț blănița.

Într-o bună zi, Kitty a dispărut. Am căutat-o peste tot. Peste câteva ore, am găsit-o. Nu era singură. Lângă ea, am zărit trei pisoiși: un băiețel și două fetițe.

Acum, puiții au crescut și se joacă toată ziua între ei, dar și cu mama lor.

Anul trecut, Bella a avut șase pisoi drăgălași. Am oprit și noi un pui, un băiețel, iar pe ceilalți i-am dat prietenilor.

Când nu sunt eu la țară, bunicii mei au mare grijă de ele.

Atunci când eu vin, ele sunt foarte bucuroase să mă vadă și ne jucăm toată ziua.

De câțiva ani, Bella și Kitty trăiesc într-o frumoasă armonie .

Maia Ana Maria VLĂSCEANU
Clasa a II-a E

Început de iarnă

Zâna ninsorilor și a viscolelor își așterne podoabele asupra pământului lipsit de viață. Primii fluturi albi se zăresc în văzduhul palid împreună cu norii plumburii.

Într-o clipită, omătul se așterne precum o mantie argintie, asemenea câmpiilor. Pomii își părăsesc decorațiunile aurii și îmbracă straie argintii și din diamant.

Crăiasa cu ace de gheață coase pe geamurile caselor flori nenumărate. Pe cer, fluturașii sclipitori dansează împreună cu fumul ce iese din hornurile caselor calde.

Amurgul serii se întinde ca un zăbranic sur. Lumina cenușie a nopții contrastează cu cea blajină și galbenă a focului din case.

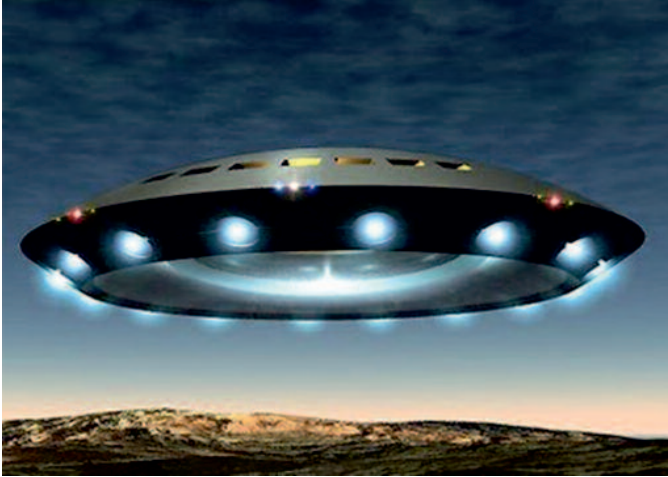
Ștefania Oana GHIOLD
Clasa a VI-a C

Mașina viitorului

În sfârșit, mașina viitorului a fost creată de mine și de fratele meu! Era incredibilă. Era ca un cerc mare, iar în interior era o reflexie ciudată, parcă un

curcubeu. Am făcut un pas. Totul era luminat, un alb amețitor încât am închis ochii și am început să visez.

Când m-am trezit, eram într-un pat care plutea deasupra podelei. Era un pat electronic cu multe luminițe și leduri și care îți aducea chiar și mâncarea.

A durat ceva timp până am reușit să cobor din pat, deoarece nu observasem telecomanda cu butoane, care plutea în jurul patului. Când am coborât, podeaua albă și lucioasă se colora la fiecare pas pe care îl făceam.

Uimită și puțin confuză, am decis să părăsesc camera aceea ciudată, din punctul meu de vedere.

Ușa acelei camere era de fapt o altă mașină a viitorului, care te ducea cu 10 ani în viitor. Fără frică, am făcut un pas care m-a teleportat cu 10 ani în viitor. Se schimbă atmosfera. Erau mulți roboți și electronice, cu tot felul de dotări, la care nimeni nu se gândea că pot fi inventate vreodată.

De asemenea, și această cameră avea o mașină a viitorului în care puteam trece din nou cu 10 ani mai târziu. Desigur că nu am stat pe gânduri și am trecut într-o altă lume.

De data aceasta, eram într-un laborator în care, roboții creați de oameni construiau alți roboți cu funcții diferite. Acea cameră era împărțită în două de un perete invizibil, de care te puteai lovi dacă erai neatent. În cealaltă parte a camerei, erau copii care învățau la școală. Profesorul lor era un computer vorbitor. Ei scriau pe calculatoare, citeau de pe tablete și, de asemenea, băncile și scaunele lor erau albe, cu aceeași funcție a podelei de acum 30 de ani, se colora la orice atingere.

Copiii păreau fericiți de noul sistem de învățământ.

Portalul din acea cameră era mai mare și parcă mă invita la o nouă călătorie.

În 10 ani, această cameră împărțită în două, devenise doar o imensă sală de clasă.

De această dată, mobilierul avea funcția de plutire, cu multe culori, era același stil de învățământ, însă copiii erau bionici, creați de roboți. Mașina viitorului nu mai era în acea sală. Îmi permitea să privesc lumea de afară.

Totul era schimbat. Pământul era deasupra norilor, fiind total cosmetizat.

Nu mai existau oameni, erau doar roboți de mii de feluri cu mii de funcții și oameni bionici. Acordau atenție doar electronicilor și erau dependenți de smartphone-uri.

Roboții creau noi electronice, automobile, nave spațiale, OZN-uri, case, blocuri, clădiri ce pluteau, noi străzi și bulevarde cu leduri și luminițe.

Doreau să creeze aparatul ce poate schimba clima doar printr-o simplă apăsare de buton. Erau foarte creativi, inventând tot felul de lucruri ce nu credeam că pot exista.

Am văzut și portalul care mă aștepta să călătoresc în continuare cu 10 ani, fără ca vârsta mea să fie afectată.

Când am ajuns în noua dimensiune, am crezut că mașina viitorului a fost stricată sau că a apărut o eroare.

Roboții puseseră stăpânire pe lume, creându-se două mari puteri ce purtau un război, pentru a vedea cine va conduce lumea. Era un haos. Totul era distrus, orașele ardeau în flăcări, cerul nu mai era senin, era întunecat, cu furtună și fulgere, ce distrugeau tot ce roboții și oamenii au creat în tot acest timp. Am zărit și portalul care ardea, însă reflexia portalului îmi spunea: „Trezește-te! Trezește-te!”

M-am trezit și mi-am dat seama că a fost doar un vis care poate deveni realitate...

Daiana SOARE
Clasa a VIII-a B

Nimeni...

Ritmic, alene, dulce și melodos, mângâie gentil creionul ei fragilele filamente de coardă ale paginii. Stă la biroul ei de ceva amar de vreme, și tot intonează dulcile refrene ale artei ei unice. În fiecare zi descopăr ceva nou la ea, în fiecare zi pot a spune că mă-ndrăgostesc mai tare de ea, și cu fiecare fragmentel de existență nou, cu fiecare ramificație de personalitate pe care o explorez, îmi dau seama cât de dragă-mi poate să fie, cât de mult pot s-o iubesc... că ea-nseamnă pentru mine viață, că ea înseamnă... a fi.

Mângâie c-o delicatețe și precizie robotică, dar totuși atât de naturală, atât de calmă și primitoare încât trebuie a fi aievea. Mângâie și preschimbă microuniversul acela înghețat al hârtiei, acea tundră pustie și amară, cu crivățul unicul tovăraș pentru cel cendrăznește s-o traverseze de la un cap la altul. O preschimbă, o transformă, îi dă o formă și pictează zăpadă într-un negru fumuriu.

Trasează o linie, apoi încă una, le-ndreaptă, după le-ncolăcește una în jurul alteia. Mișcărilor-i sunt elegante și-n armonie. Ca un dirijor d-orchestră, așa comanda ea mărilor a se despărți de pământ, iar mările se retrag și rămâne doar pământ. Pocnește din degetele ei micuțe, alungite și subțiri și pământul se sfărâmă apăsător d-o forță absolută. Și acum e doar nisip, pulbere granulate. Se-ntoarce către apă, mișcă iar bagheta-i fermecată, conturează ușor o mică despărțire între cele două entități, corpuri de existență, pe care tocmai le-a dăruit noii ei lumi. Taie cu palma-i îndreptată către apă, materia lumii, iar apa reacționează. O desparte, o-mparte-n două, apoi în trei, în patru, și dup-o unește la loc, marea s-agită, se revoltă vrea s-o-nece pe mica creatoare, dar linia coexistenței menționată anterior, perete acela despărțitor sparge lamele crunte ale mării, iar din ele nu rămân decât valuri înspumate. Așa a dat ea, zeitatea noii lumi, un scop apelor, veșnic a se aventura spre granița cu uscatul, dar nu a trece de ea. Iar marea, văzându-i puterea tinerei creatoare, s-a conformat și și-a continuat de atunci mișcărilor ritmice față spate, aducându-i drept simbol al loialității dulcile serenade ale sirenelor.

Se uită, retușează ultimele aspecte, după care privește spre întunecimea adâncă a infinitului de deasupra ei. Nu era nimic acolo, doar lipsă, și-și mișcă ușor creionul, vârful valsează diafan și un cer ia naștere. Un cer al posibilităților infinite, un cer ce-avea a fi același cer pentru mine și ea. Dar parcă-i prea simplu. Execută o tăietură delicată în esența timpului și cheamă din ea un stol de păsări a-i decora creația. Dar tot e negru, iar păsărelele se pierd în înunecimea aceea sumbră, așa că-i dă un soare. Plasează cu multă grijă în centru, fix deasupra mării, un etern străjer de foc și piatră. Un etern străjer ce avea de-a pururea a veghea peste creația micuței ființe, a veghea veșnic peste ceea ce curând avea a deveni locul nostru de joacă. Razele astrului se reflectă în oglinda apelor și cerul devine d-un albastru rafinat, ușor diluat, dar de-o profunzime deosebită. Trasează niște forme relativ aleatorii și le umple cu plus, și le numește nori. Nori pufoși și albi ce-i îndulcesc viața bătrânului gardian. Norișorii de lână moale-l mai îmbrățișează ocazional și-i alină singură-

tatea. Văzându-se cu cineva, astrul strălucește și mai tare, iar cerul devine și mai albastru, iar marea și mai caldă, iar nisipul se transformă-n aur.

Era cald și era pace, cântecele de dragoste ale mării se îmbinau într-un perfect sincretism cu dulcele cântări ale păsărilor. Umbra unui micuț copăcel se juca zglobiu în bătaia razelor de foc. Se uită la tot ce-a creat, în depărtare vede o construcție de lemn și pânză, privește spre ea, și o durere supremă îi învăluie inima. Tânăra vietate de lumină se-ntunecă, o lacrimă-i învie în ochii ei căprui. Își strânge genunchii la piept, își ascunde capul în ei așa încât nimeni a nu-i auzi hohotele de plâns. Crease atâtea, încercând să scape de singurătatea exasperantă în care trăia... a oferit atâta bucurie atătora, dar nimeni și nimic n-a rămas alături de ea veșnic... rămăsese încă o dată singură, singură într-un univers pe care s-a chinuit atât a-l înfăptui. Plânge și țipă, lacrimile ei coboară de-a lungul obrazilor, îi conturează bărbia și se pierd printre granulele de aur. Urlă... durerea e insuportabilă, amărăciunea, singurătatea erau prea mult pentru simpla vietate... lumina începea să i se stingă...

- Băi, frumos rău aici!

Acele câteva cuvinte, spuse dintr-odată, de ceva necunoscut ei până atunci, au făcut-o să tresară. Ea se uită-n spate și vede un el. O altă existență, se-ntreabă dacă nu cumva era doar o plâsmuire a minții ei. Nu-i păsa oricum.

- Lasă-mă, îl alungă ea, dar el nici nu schițează vreo mișcare, stă acolo, în spatele ei c-un zâmbet tâmp pe față. Pleacă!

Strigă și-aruncă c-un pumn de nisip care imediat este luat de vânt și se face pierdut în inexistență.

- Ești bine, măi? Pari cam... supărată, spuse el stângaci.

- Tu ce crezi? Evident că nu sunt bine! strigă ea furioasă și se scufundă și mai tare în lacrimi și durere.

- Pot a știi de ce?

- Am făcut atâtea, am creat atât și, într-un final, ... tot singură am rămas. Nimeni nu e aici.

Auzind astea, o grimasă înflorește pe chipul lui, o prinde de mână o trage înspre el și o cuprinde într-o îmbrățișare strânsă. Îi șoptește ușor, cuvintele abia prinzând puțin sonor:

- Nimeni, încântat să te cunosc. De astăzi poți fi singură, dar cu mine.

Ea râde, se uită la el, el se uită la ea, și fără vreun avertisment, distanța dintre cei doi se preschimbă-ntr-un sărut.

Pornesc amândoi, călcând pe nisipul fierbinte, pornesc amândoi în căutarea a ceva ce fiecare caută demult, niciunul neștiind ce. Ea îi spune într-un final:

- Te iubesc, Nimeni...

Dragoș ULEANU
Colegiul Național „I.C.Brătianu”
Clasa a X-a C

Picături de iarnă

Ziua se luptă cu noaptea, încercând să câștige. Într-un final, luna, soldatul nopții, se retrage spre pământ, soarele rămânând pe regatul albastru. Sângerând, umple bolta cu pete de vișiniu.

Totuși, iarna își face simțită prezența, luându-i soarelui puterea de a mai încălzi pământul cu razele lui calde. Albinuțe mici de gheață, ce strălucesc la lumina zilei, cad din tabloul ceresc spre veșnica lor casă. Transformă totul în nea. Pașii greoi ai oamenilor îi fac pe aceștia să scârțâie. Salcia plânge după fostul verde, culoarea vieții. Crengile goale, lipsite de culoare, sunt îmbrățișate de albul fulgilor. Iarba este îngropată în nămeți.

Peisajul se transformă într-un basm, de fiecare dată când un fluturaș se așază pe pământul rece.

Universul se transformă într-un cub imens de gheață. Timpul nu e prea încet, grăbindu-se cu pași repezi pe podeaua de fulgi.

Răsetele copiilor răsună pe dealuri. Săniile parcă zboară pe pârtie. Oamenii de zăpadă zâmbesc la trecătorii înfrigurați. Bulgării zboară prin fața puștilor, iar fețele îmbujorate au în gândul lor vacanța de iarnă.

Moș Crăciun trebuie să pregătească cadouri pentru copiii din întreaga lume.

Vântul îngâmfat suflă cu putere sufletul lui rece spre pământ. Pădurea șoptește secrete ființelor necuvântătoare și oamenilor, lăsând ecouri îngrijorate.

Regina Iarnă își dorește să-și lase amprenta asupra regatului său și reușește.

Așa se termină o zi de iarnă în care natura părăsește culoarea veșniciei.

Alexandra CHIRIAC
Clasa a VI-a D

Dor

Ne e dor de cuvânt,
Ne e dor de silabă,
Cine să o înțeleagă?
Nori în zare alergând,
Inima în piept bătând
Ca o rândunea fragilă,
Harnică stea luminând
Drumul de cremene
Poetului fără pereche.

Bianca ȚÂNCĂ
Clasa a IV a C

Legea absurdului

Cuget triumful stelei diafane și o proclam.
Sustrag lumina vie prin ale sale forțe suverane
Și-o dezvolt în iubire oarbă...suferința rară...
Dar steaua?-steaua vrea să moară.

Voi crede, pentru că-i absurd!
Așa cum sufletul trăiește, dar aparține neființei noastre.
Cine suntem noi? orbii ce captează lumina stelei ilustre
Ca un salvator pliurd, al recelui eter...

Larisa AVRAM
Clasa a VIII-a E

Prietenie prin cultură și civilizație

Parteneriat Internațional al Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești cu Școala Milutin I Draginja-Serbia

În luna octombrie 2017, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” a derulat prima etapă a unui parteneriat internațional cu Școala Milutin I Draginja-Serbia, sub deviza „Prietenie prin cultură și civilizație”, parteneriat aflat în al treisprezecelea an de desfășurare. Zece elevi ai școlii piteștene, însoțiți de profesorii îndrumători Pantazică Nadia, Bianca Tătaru și Amalia Buga, colectiv coordonat de d-nul director Marian Haiducu, împreună cu reprezentantul ISJ Argeș, doamna inspector general adjunct Mihaela Crișan

și reprezentantul Asociației Părinților Elevilor Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești, domnul Claudiu Ionescu, au onorat invitația tradițională pe care școala o primește an de an, de a vizita în Serbia, Școala Milutin I Draginja, care anul acesta împlinește 150 de ani de la înființare.

În perioada 19-23 octombrie, delegația s-a deplasat la Kragujevac, Serbia, în cadrul acestui schimb de experiență deja tradițional între școala piteșteană și Școala Milutin I Draginja Todorovic, din orașul sârb cu care este înfrățit Piteștiul. Organizatorii proiectului urmăresc ca, în fiecare an, diferiți elevi ai Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” să participe la acest schimb de experiență, care are ca rezultat, printre altele, conștientizarea importanței și înțelegerea unor culturi și țări noi, dezvoltând astfel sentimentul de apartenență la valorile europene. În timpul celor cinci zile petrecute în Kragujevac, elevii au avut parte de diverse surprize, plimbări, activități oferite de familiile gazdă desemnate de conducerea școlii din Serbia. Au rămas plăcut impresionați de oraș, de cultura și istoria Serbiei și s-au legat prietenii care, cu siguranță, vor rămâne pe viață.

Vineri, 20 octombrie 2017, elevii Școlii Milutin I Draginja Todorovic, au oferit atât cadrelor didactice, cât și elevilor, activități de educație non-

formală interesante și un program artistic cu accentuat caracter popular, dar surpriza a constat în preluarea elementelor de cultură românească de către prietenii din Serbia, care au dansat melodii populare românești, au recitat “Luceafărul” în limba română.

A fost, de asemenea, prezentată școala, diferită ca structură față de școlile românești, dar, în același timp, foarte vie, caldă, primitoare.

Poate cea mai impresionantă activitate a fost, însă, participarea delegației din școala piteșteană la comemorarea care se realizează în fiecare an, pe 21 octombrie, în orașul Karagujevac, a progromului din 1941, săvârșit de armata germană în acest oraș. Opresiunilor din acea perioadă le-au căzut victime peste 6000 de civili: bărbați, femei, dar și copii. Ceremonia impresionantă a comemorării a avut loc în parcul Sumarice, la aceasta participând elevi, cadre didactice, dar și oficialități ale primăriilor din Serbia, Pitești și însuși Președintele Serbiei.

Elevii Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” cât și cadrele didactice, au fost impresionați de ospitalitatea, căldura și amabilitatea cu care au fost primiți de domnul director al Școlii Milutin I Draginja Todorovic, cât și celelalte cadre didactice. Proiectul s-a dovedit un succes și în acest an, elevii și profesorii români având prilejul de a cunoaște în profunzime cultura și civilizația sârbă, de a conștientiza locul nostru, ca popor, în ansamblul culturilor europene.

Cele cinci zile au trecut foarte repede, dar prietenia dintre elevii și profesorii români și sârbi va cunoaște o nouă etapă la primăvară, când va avea loc vizita delegației sârbe la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, cu prilejul Simfoniei Lalelelor.

prof. Bianca TĂTARU
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești

Ecouri jurnalistice

Editarea revistei școlare literar-artistice „Aripi”, este rezultatul unei lungi tradiții publicistice din școala noastră. Primul număr, tipărit în anii 1969, cuprindea articole ale unor elevi care sunt astăzi părinții unor elevi actuali. Ducând mai departe tradiția, i-am dat o dimensiune modernă, revista fiind unul dintre mijloacele de diseminare cele mai eficiente a activităților și evenimentelor din școală. „Aripi” este oglinda universului vârstei, a prezentului în care elevii cresc și se formează, surprinde pulsul vieții școlare, ecoul activităților elevilor, cultivă interesele, dezvoltă aptitudinile, încurajează talentul și creativitatea.

Concepută ca o revistă magazin – 4 numere în întregul an școlar, acoperă o arie largă de preocupări, de interese, talente; antrenează un număr mare de colaboratori din domenii variate, promovând astfel, cu mai multă eficiență, principiul efortului colectiv.

Ecourile dăruirii și talentului tuturor celor care sensibilizează cititorii prin frumusețea cuvântului scris, au fost purtate pe

aripile succesului și răsplătite de numeroasele premii obținute de revistă în anul școlar care s-a încheiat.

-Premiul I – etapa județeană a Concursului Național de Reviste Școlare și Jurnalistică, 2017

- Mențiune- Concursul Național de Reviste Școlare și Jurnalistică „Brăila, 2017

-Premiul I - Festivalul-Concurs Internațional „Anelisse” de filme, fotografii și reviste școlare, iunie 2017

Astfel, prin lunga sa tradiție și prin rezultatele obținute an de an, „Aripi” rămâne o carte de vizita a Școlii Gimnaziale „M.Eminescu”, un simbol al statorniciei și o dovadă a puterii modelatoare pe care o are cuvântul.

Prof. Manuela DOVLEAC
Decembrie, 2017

Rezultatele Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Pitești la olimpiade și concursuri școlare Anul școlar 2016/2017

CICLUL PRIMAR

Clasa pregătitoare: CONCURS DE DESENE DIN CADRUL PROIECTULUI „ADOPTĂ O SALĂ DE CLASĂ”: premiul I: Lixandra Albert, Rizea Luca; premiul III: Uță Elena, Vasilache David; mențiune: Ivan Ianis.

Clasa I: CONCURSUL JUDEȚEAN ”Luceafărul”: premiul I: Mazilu Maria, Badea Maria, Marin Ana Maria, Păun Albert, Bucșan Bogdan, Badea Maria; premiul II: Baldan Andrei, Drăgoi Octavian, Comănescu Ada, Dudu Luca, Marin Noema, Tahîș Luca, Chinează Mara, Bâldan Andrei, Popa Rareș, Drăgoi Octavian; premiul III: Nițu Iosif, Istocescu David, Loghinescu Alexandru, Tronac Darius; mențiune: Matei Ana-Maria, Marin Rebeca, Perret Esmeralda, Marin Ana Maria; excel: Tache Irina, Oneci Denisa, Berechet Sebastian, Paun Albert, Țîntar Erik, Giugea Maria Claudia

CONCURSUL NAȚIONAL ”Gazeta Matematică Junior”: premiul I: Berechet Sebastian, Oneci Daria; mențiune: Mieleci Andra.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Mihai Eminescu”: premiul I: Democ Alexia; premiul II: Tache Irina; mențiune: Bucșan Bogdan

CONCURSUL JUDEȚEAN „Culorile toamnei”: premiul I: Democ Alexia; premiul II: Pantazeanu Ștefania, Vișan Alexandru; premiul III: Țîru Anastasia; mențiune: Țîntar Rianna.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Emoții de toamnă”: mențiune: Ștefan Riana.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Natura din sufletul meu – Mirajul marin”: premiul II: Roșu Rareș.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Viața în verde”: premiul I: Marin Ana Maria, Giugea Maria Claudia; premiul II: Iancu Iasmina, Marinică Ane, Mituică Marco, Tache Irina, Vlăsceanu Maia, Enache

Andrei, Patrick Stanescu, Ștefan Phillip; premiul III: Florea Nikolas, Șerban Radu, Constantinescu Razvan Ionut, Rosu Rares Ștefan, Baescu Raul Andrei; mențiune: Guță Miruna, Magereanu Ana, Safta Ana.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Dragobetele”: premiul II: Tache Irina.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Mesaj despre Terra”: premiul I: Tache Irina, Comănescu Ada, Stanciu Andrei; premiul II: Sfetcu-Nicolescu Riana; premiul III: Oancea Alexandra.

CONCURSUL NAȚIONAL „Micul școlar”: premiul II: Loghinescu Alexandru, Oneci Denisa, Berechet Sebastian; Mieleci Andra, Păun Albert, Baldan Andrei, Marin Noema; premiul III: Tache Irina, Tahas Luca.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Provocări lingvistice”: premiul I: Oneci Denisa, Marin Noema; premiul II: Tahîș Luca; mențiune: Berechet Sebastian.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Matematica, regina științelor”: premiul I: Păun Albert; premiul II: Baldan Andrei.

CONCURSUL NAȚIONAL „Comper - Comunicare Etapa națională”: premiul I: Drăgoi Octavian, Nițu Iosif, Constantinescu Răzvan Ionut; premiul II: Țîntar Karina, Bica Alesia Maria

CONCURSUL NAȚIONAL „Comper - Matematică Etapa națională”: premiul I: Marin Ana Maria; premiul II: Tintar Rianna Andreea.

Clasa a II-a: CONCURSUL NAȚIONAL „Lumina Math”: premiul I: Pavel Mălina- Carla; premiul III: Burcea Andrei, Nițu Tudor – Adrian, Anca Nicoleta –Claudia; mențiune: Bucur Diana.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Luceafărul”: premiul I: Apostol Maria Cristina, Pavel Mălina-Carla, Bodea Maria Isabelle; premiul II: Crivac Ariana-Nicole; Matei Toma, Nițu Tudor-Adrian, Prunaru Andrei; mențiune: Postelnicu Radu, Toma Mihai.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Provocări matematice”: premiul I: Pavel Mălina-Carla.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Atelierul cuvintelor”: premiul II: Demeter Theodor; premiul III: Nicolae Maia Maria.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Calculați, vă recreați !”: premiul III: Pavel Mălina-Carla; mențiune: Grecu Ștefan, Crivac Ariana-Nicole, Anca Nicoleta- Claudia.

CONCURSUL NAȚIONAL „Cangurașul matematician”: excelent: Pavel Mălina-Carla; Foarte bine: Demeter Theodor.

CONCURSUL NAȚIONAL „Poveștile cangurului”: excelent: Pavel Mălina-Carla.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Mate Maxi”: premiul I: Bodea Maria Isabelle mențiune: Ispas Daria , Prunaru Andrei, Toma Mihai.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Performer în școală și în viață”: premiul I: Prunaru Andrei; premiul III: Grecu Ștefan; mențiune: Ciobanu Raisa;

CONCURSUL JUDEȚEAN „ In memoriam I Cojocaru-Mioveni”: mențiune: Apostol Maria Cristina, Bodea Maria Isabelle;

CONCURSUL INTERJUDEȚEAN „ Universul campionilor”: premiul I: Bodea Maria;

CONCURSUL JUDEȚEAN „Matematica, regina stiintelor”: premiul I: Bodea Maria Isabelle;

CONCURSUL JUDEȚEAN „Cuvinte în culori”: premiul I: Rizea Maria Bianca, premiul III: Loghinescu Maria;

CONCURSUL JUDEȚEAN DE CREAȚIE LITERARĂ, ARTĂ PLASTICĂ ȘI FOTOGRAFICĂ „Mihai Eminescu”: premiul I: Olteanu Teodora Maria.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Mesaj despre Terra”: premiul I: Olteanu Teodora Maria, Olteanu Eduard, Calota David, Postelnicu Radu; premiul II: Marica Dennis;

CONCURSUL JUDEȚEAN „Natura din sufletul meu – Mirajul marin”: premiul III: Marica Dennis.

CONCURSUL INTERJUDEȚEAN „Vacanța mea europeană”: premiul III: Grigorescu Victor Andrei;

CONCURSUL JUDEȚEAN „Dor de Eminescu”: mențiune: Stan Evelyne.

CONCURSUL NAȚIONAL „Micul școlar”: premiul I: Apostol Maria Cristina; mențiune: Dina Riana Mihaela.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Viața în verde”: premiul I: Stoica Bianca, Badila Luca, Stan Evelyne, Iordachescu Ilinca, Olteanu Eduard, Soare Ana; premiul II: Loghinescu Maria, Postelnicu Radu.

Clasa a III-a: CONCURSUL JUDEȚEAN „Luceafărul”: premiul I: Crinu Rareș, Radu Alexandru, Bodea Maria Isabelle, Erdeli Alexandru; premiul II: Cojocaru Ianis; Ionescu Iris, Comanescu Albert; premiul III: Constantin Anastasia;

CONCURSUL NAȚIONAL „Lumina Math”: premiul I: Cojocaru Ianis; premiul II: Radu Alexandru, Arman Elena Victoria; mențiune: Caloianu Monica;

CONCURSUL JUDEȚEAN „Emoții de toamnă”: premiul I: Gheorghe Alesia.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Ași în matematică”: premiul I: Cojocaru Ianis.

CONCURSUL JUDEȚEAN „MATE. ROM. Știi”: premiul III: Ionescu Iris, Tanase Ana Maria; mențiune: Caloianu Monica, Comanescu Albert.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Mate-Maxi”: premiul I: Cojocaru Ianis.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Caleidoscop matematic”: premiul II: Radu Alexandru.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Povești matematice”: premiul II: Comănescu Albert; mențiune: Dorcioman Briana.

CONCURSUL JUDEȚEAN DE CREAȚIE LITERARĂ, ARTĂ PLASTICĂ ȘI FOTOGRAFICĂ

„Mihai Eminescu”: premiul „Elena Marin”: Dorcioman Briana; premiul I: Dorcioman Briana, Buga Anastasia, Zaharia Francesca; premiul II: Răducanu Daria, Comanescu Albert, Mihail Patricia, Voicu Andreea; premiul III: Popescu Andreea, Dorcioman Briana, Constantinescu Cezara, Comănescu Darius.

Clasa a IV-a: CONCURSUL JUDEȚEAN „Ionel Tuță”: premiul I: Neacsu Claudiu, Coman Ștefan, Florescu Mihnea, Ghiță Robert; premiul II: Barbu Răzvan; mențiune: Radu Alexandru, Nicolae Martin Gabriel, Ciocîrlan Alexandru, Manafu Maria.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Caleidoscop matematic”: premiul I: Enache Sebastian.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Luceafărul”: premiul I: Coman Ștefan; premiul III: Enache Sebastian.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Lumina-Math”: premiul I: Coman Ștefan, Zanfir Rares, mențiune: Ghiță Robert, Lungu Andrei.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Ași în matematică”: premiul II: Coman Ștefan; premiul III: Florescu Mihnea.

CONCURSUL JUDEȚEAN DE CREAȚIE LITERARĂ, ARTĂ PLASTICĂ ȘI FOTOGRAFICĂ „Mihai Eminescu”: premiul I: Florescu Mihnea.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Emoții de toamnă”: premiul III: Florescu Mihnea.

CONCURSUL JUDEȚEAN PAPUȘILE TRADIȚIONALE ALE COPILĂRIEI DE IERI, DE AZI, DE MÂINE: premiul III: Florescu Mihnea; mențiune: Neagu Eric.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Emoții de toamnă”: premiul III: Florescu Mihnea, Manafu Maria; mențiune: Caghiorghis Ana Maria.

CONCURSUL JUDEȚEAN „Mate - Maxi”: premiul I: Neagu Eric.

La rezultatele obținute au contribuit următoarele cadre didactice: prof.înv.primar Stănoiu Simona, prof.înv.primar Vișan Niculina (clasa pregătitoare), prof.înv.primar Arsene Constanța, Zmărăndescu Sofia, prof.înv.primar Matei Andreea, prof.înv.primar Iordache Maria Magdalena, prof.înv.primar Ciobanu Ana Maria, prof.înv.primar Stoica Maria (clasa I), prof.înv.primar Nen Ion, prof.înv.primar Nițescu Alina, prof.înv.primar Toteanu Narcisa, prof.înv.primar Proistosescu Elena, prof.înv.primar Costache Felicia (clasa a II-a), prof.înv.primar Barbu Corina, prof.înv.primar Cristescu Ligia, prof.înv.primar Tomescu Maria Claudia (clasa a III-a), prof.înv.primar Zamfir Maria, prof.înv.primar Florescu Dana (clasa a IV-a).

CICLUL GIMNAZIAL**LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ**

1. Grigore Irina, cls a V-a, Premiul III, „Olimpiada Lectura ca abilitate de viață”, faza județeană, prof. Popa Miana
2. Robea Anda, cls a VI-a, Premiul III, „Olimpiada Lectura ca abilitate de viață”, faza județeană, prof. Dobleac Manuela
3. Ionescu Ioana, clasa a VII-a, Premiul III, „Olimpiada Lectura ca abilitate de viață”, faza județeană, prof. Martinescu Floarea
4. Popa Daria, cls a V-a, Mențiune, „Olimpiada de limbă și literatură română”, faza județeană, prof. Popa Miana
5. Florescu Andreea, cls a V-a, Mențiune, „Olimpiada Lectura ca abilitate de viață”, faza județeană, prof. Dobleac Manuela
6. Matei Teodora, cls. a V-a, Mențiune, „Olimpiada de lingvistică, faza județeană”, prof. Dobleac Manuela
7. Aldea Bianca, cls a VI-a, Mențiune, „Olimpiada Lectura ca abilitate de viață”, faza județeană, prof. Dobleac Manuela
8. Vlas Luca, clasa a VI-a, Mențiune, „Olimpiada Lectura ca abilitate de viață”, faza județeană, prof. Martinescu Floarea
9. Martoiu Ruxandra, clasa a VII-a, Mențiune, „Olimpiada Lectura ca abilitate de viață”, faza județeană, prof. Martinescu Floarea
10. Mondoc Raluca, cls a VII-a, Mențiune, „Olimpiada Lectura ca abilitate de viață”, faza județeană, prof. Dobleac Manuela
11. Matei Bianca, cls a VIII-a, Mențiune, „Olimpiada de limbă și literatură română”, faza județeană, prof. Tănăsescu Iris
12. Tudor Ana Maria, cls a VII-a, Mențiune, „Concursul Național Cultură și spiritualitate românească”, faza județeană, prof. Dobleac Manuela
13. Mondoc Raluca, cls a VII-a, Mențiune, „Concursul Național Cultură și spiritualitate românească”, faza județeană, prof. Dobleac Manuela
14. Avram Larisa, cls a VII-a, Mențiune, „Concursul Național Cultură și spiritualitate românească”, faza județeană, prof. Dobleac Manuela
15. Burciu Miruna, cls a VII-a, Mențiune, „Concursul Național Cultură și spiritualitate românească”, faza județeană, prof. Hagimă Gabriela
16. Mondoc Raluca, cls a VII-a, Premiul II, Concursul Național „Un condei numit Fair-Play”, faza națională, prof. Dobleac Manuela
17. Ionescu Denisa, cls a VII-a, Premiul I, Concursul Național „Un condei numit Fair-Play”, faza județeană, prof. Tănăsescu Iris
18. Bădescu Maria, cls. a V-a, Premiul I, Concursul „Nașterea Domnului-Renașterea Bucuriei”, faza națională, prof. Hagimă Gabriela
19. Pano Cardas Iustina, cls. a V-a, Premiul I, Concursul „Viitorul începe cu noi”, faza națională, prof. Popa Miana
20. Baltat Lorelei, cls. a V-a, Premiul I, Concursul „Sarbatori traditionale romanesti,, faza județeană, prof. Popa Miana
21. Baltat Lorelei, cls. a V-a, Premiul I, Concursul „Pledoarie pentru identitate românească”, faza județeană, prof. Popa Miana
22. Iliescu Iustin, cls. a V-a, Premiul I, Concursul „Arta de afi elev,, faza județeană, prof. Popa Miana
23. Ciocîrlan Aryan, cls. a V-a, Premiul I, Concursul „În șir de Marțisor”, faza regională, prof. Popa Miana
24. Grigore Irina, cls. a V-a, Premiul I, Concursul „Universul Copilăriei”, faza județeană, prof. Popa Miana
25. Popa Maria, cls. a V-a, Premiul I, Concursul „In sir de Martisor”, faza regională, prof. Popa Miana
26. Băzăvan Iasmina, cls. a VI-a, Premiul I, Concursul „Tărâmul magic al copilăriei”, faza inter-județeană, prof. Hagimă Gabriela
27. Băzăvan Iasmina, cls. a VI-a, Premiul I, Concursul „A sosit primăvara pe meleagurile noastre”, faza județeană, prof. Hagimă Gabriela
28. Robea Anda, cls. a VI-a, Premiul I, Concursul „Mihai Eminescu”, faza județeană, prof. Dobleac Manuela
29. Dumitrescu Bianca, cls. a VI-a, Premiul I, „Concursul Cântec pentru mama”, faza județeană, prof. Hagimă Gabriela

30. Oprea Andreea, cls. a VII-a, Premiul I, Concursul „Și eu sunt copil ca tine”, faza națională, prof. Hagimă Gabriela
31. Patru Ianis, cls. a VII-a, Premiul I, Concursul „Viitorul începe cu noi”, faza națională, prof. Popa Miana
32. Mondoc Raluca, cls. a VII-a, Premiul I, Concursul „Mihai Eminescu”, faza județeană, prof. Dovleac Manuela
33. Cucu Iulia, cls. a VII-a, Premiul I, Concursul „Tradiții și obiceiuri de iarnă” faza județeană, prof. Hagima Gabriela
34. Lascu Ovidiu, cls. a VII-a, Premiul I, Concursul „Sărbători tradiționale românești”, faza județeană, prof. Popa Miana
35. Badea Ana, cls. a VII-a, Premiul I, Concursul „În șir de Marțisor”, faza regională, prof. Popa Miana
36. Mondoc Raluca, cls. a VII-a, Premiul I, Concursul „Lunivers de l'enfante”, faza județeană, prof. Dovleac Manuela
37. Băzăvan Iasmina, cls. a VII-a, Premiul I, Concursul „Lunivers de l'enfante”, faza județeană, prof. Hagimă Gabriela
38. Băzăvan Iasmina, cls. a VII-a, Premiul I, Concursul „Povestea naturii”, faza județeană, prof. Hagimă Gabriela
39. Achim Daria, cls. a V-a, Premiul II, Concursul „Mihai Eminescu”, faza județeană, prof. Popa Miana
40. Popa Daria, cls. a V-a, Premiul II, Caleidoscop lingvist, faza județeană, prof. Popa Miana
41. Ciuculete Iarina, cls. a V-a, Premiul II, Concursul „Dor de Eminescu”, faza interjudețeană, prof. Popa Miana
42. Bădescu Maria, cls. a V-a, Premiul II, Concursul „Tradiții și obiceiuri de iarnă”, faza județeană, prof. Hagimă Gabriela
43. Cumpenașu Andra, cls. a V-a, Premiul II, Concursul „Universul Copilăriei”, faza județeană, prof. Popa Miana
44. Cumpenașu Andra, cls. a V-a, Premiul II, Concursul „Viitorul începe cu noi”, faza națională, prof. Popa Miana
45. Baltat Lorelei, cls. a V-a, Premiul II, Concursul „Viitorul începe cu noi”, faza națională, prof. Popa Miana
46. Ivan Alexandra, cls. a V-a, Premiul II, Concursul „A sosit primăvara pe meleagurile noastre”, faza județeană, prof. Hagimă Gabriela
47. Bădescu Maria, cls. a V-a, Premiul II, Concursul „Cântec pentru mama”, faza județeană, prof. Hagimă Gabriela
48. Bădescu Maria, cls. a V-a, Premiul II, Concursul „Povestea naturii”, faza județeană, prof. Hagimă Gabriela
49. Dumitrescu Bianca, cls. a VI-a, Premiul II, Concursul „Noel pour tous”, faza județeană, prof. Hagimă Gabriela
50. Dumitrescu Bianca, cls. a VI-a, Premiul II, Concursul „Și eu sunt copil ca tine”, faza națională, prof. Hagimă Gabriela
51. Dumitrescu Bianca, cls. a VI-a, Premiul II, Concursul „Nașterea Domnului-Renașterea Bucuriei”, faza națională, prof. Hagimă Gabriela
52. Pahoțu Teodora, cls. a VI-a, Premiul II, Concursul „Mihai Eminescu”, faza județeană, prof. Martinescu Floarea
53. Avram Larisa, cls. a VII-a, Premiul II, Concursul „Mihai Eminescu”, faza județeană, prof. Dovleac Manuela
54. Mondoc Raluca, cls. a VII-a, Premiul II, Concursul „Mihai Eminescu” Brăila, faza națională, prof. Dovleac Manuela

55. Oprea Andreea, cls. a VII-a, Premiul II, Concursul „Tărâmul magic al copilăriei”, faza inter-județeană, prof. Hagimă Gabriela
56. Badea Ana, cls. a VII-a, Premiul II, Concursul „Viitorul începe cu noi”, faza națională, prof. Popa Miana
57. Stanoi Radu, cls. a VII-a, Premiul II, Concursul „Viitorul începe cu noi”, faza națională, prof. Popa Miana
58. Băzăvan Iasmina, cls. a VII-a, Premiul II, Concursul „Înfloresc grădinile”, faza județeană, prof. Hagimă Gabriela
59. Andreescu Raluca, cls. a V-a, Premiul III, Concursul „Viitorul începe cu noi”, faza națională, prof. Popa Miana
60. Bădescu Maria, cls. a V-a, Premiul III, Concursul „Tărâmul magic al copilăriei”, faza inter-județeană, prof. Hagimă Gabriela
61. Grigore Irina, cls. a V-a, Premiul III, Concursul „Patriotismul, un sentiment pierdut?”, faza județeană, prof. Popa Miana
62. Dumitru Andreea, cls. a V-a, Premiul III, Concursul „Tradiții și obiceiuri de iarnă”, faza județeană, prof. Hagimă Gabriela
63. Popa Daria, cls. a V-a, Premiul III, Concursul „Mihai Eminescu”, faza județeană, prof. Popa Miana
64. Bădescu Maria, cls. a V-a, Premiul III, Concursul „Și eu sunt copil ca tine”, faza națională, prof. Hagimă Gabriela
65. Achim Delia, cls. a V-a, Premiul III, Concursul „Provocari lingvistice”, faza județeană, prof. Popa Miana
66. Popescu Teodora, cls. a V-a, Premiul III, Concursul „Lunivers de l'enfante”, faza județeană, prof. Hagimă Gabriela
67. Săveanu Vlad, cls. a V-a, Premiul III, „Mate. Rom. Știi”, faza județeană, prof. Popa Miana
68. Pârvu Ioana, cls. a VI-a, Premiul III, Concursul „Lunivers de l'enfante”, faza județeană, prof. Dovleac Manuela
69. Avram Larisa, cls. a VII-a, Premiul III, Concursul „Ars Nova”, faza națională, prof. Dovleac Manuela
70. Stănoi Radu, cls. a VII-a, Premiul III, Concursul „Provocari lingvistice”, faza județeană, prof. Popa Miana
71. Echipaj a VII-a B, Premiul III, Concursul „Passport to the world”, faza județeană, prof. Popa Miana
72. Silveanu Alicia, cls. a VII-a, Premiul III, Concursul „Viitorul începe cu noi”, faza națională, prof. Popa Miana
73. Oprea Andreea, cls. a VII-a, Premiul III, Concursul „Noel pour tous”, faza județeană, prof. Hagimă Gabriela

LIMBI MODERNE

1. Stan Nucu Ștefan, cls. a VII -a, Premiul III, Olimpiada Județeană de Limba Engleză, faza județeană, prof. Dumitrescu Corina
2. Grăsune Mihnea, cls. a VII -a, Premiul III, Olimpiada Județeană de Limba Franceză, faza județeană, prof. Chioveanu Ștefania
3. Cioabă Ana, cls. a VIII -a, Premiul III, Olimpiada Județeană de Limba Franceză, faza județeană, prof. Pascu Bianca
4. Grăsune Mihnea, cls. a VII -a, Mențiune, Olimpiada Județeană de Limba Engleză, faza județeană, prof. Amarie Bianca
5. Mărtoiu Ruxandra, cls. a VII -a, Mențiune, Olimpiada Județeană de Limba Engleză, faza județeană, prof. Amarie Bianca
6. Nedelea Cezara, cls. a VII -a, Mențiune, Olimpiada Județeană de Limba Engleză, faza județeană, prof. Dumitrescu Corina
7. Șerban Barbu Ioana, cls. a VIII -a, Mențiune, Olimpiada Județeană de Limba Engleză, faza județeană, prof. Dumitrescu Corina
8. Grigore Irina, cls. a V -a, Premiul I, Concursul Județean de Limba Engleză, faza județeană, prof. Dumitrescu Corina
9. Drăgaică Rebeca, cls. a V -a, Premiul I, Concursul Județean "Mărțișorul – Simbolul Primăverii!", faza județeană, prof. Pascu Bianca
10. Dumitrescu Luca, cls. a V -a, Premiul I, Concursul Județean "L'univers de l'enfance", faza județeană, prof. Pascu Bianca
11. Aldea Bianca, cls. a VI -a, Premiul I, Concursul Județean "L'univers de l'enfance", faza județeană, prof. Chioveanu Ștefania
12. Diță Andrada, cls. a VI -a, Premiul I, Concursul Județean de Creație "Passport to the World", faza județeană, prof. Dumitrescu Corina
13. Maria Mara, cls. a VII -a, Premiul I, Concursul Regional de Creație Literară „Viitorul Începe cu noi”, faza interjudețeană, prof. Dumitrescu Corina
14. Nedelea Cezara, cls. a VII -a, Premiul I, Concursul Regional de Creație Literară „Viitorul Începe cu noi”, faza interjudețeană, prof. Dumitrescu Corina
15. Hagimă Cătălina, cls. a VIII -a, Premiul I, Concursul Județean "La semaine de gout", faza județeană, prof. Pascu Bianca
16. Hagimă Cătălina, cls. a VIII -a, Premiul I, Concursul Județean "Noel pour tous", faza județeană, prof. Pascu Bianca
17. Pătru Adrian, cls. a VIII -a, Premiul I, Concursul Județean "Emoție de toamnă", faza județeană, prof. Pascu Bianca
18. Pătru Adrian, cls. a VIII -a, Premiul I, Concursul Județean "La magie des fete d'hiver", faza județeană, prof. Pascu Bianca
19. Șerban Barbu Ioana, cls. a VIII -a, Premiul I, Concursul Regional de Creație Literară „Viitorul Începe cu noi”, faza interjudețeană, prof. Dumitrescu Corina
20. Ciuculete Iarina, cls. a V -a, Premiul II, Concursul Județean "Împreună să păstrăm tradițiile autentice românești", faza județeană, prof. Chioveanu Ștefania
21. Constantin Raluca, cls. a V -a, Premiul II, Concursul Județean "L'univers de l'enfance", faza județeană, prof. Pascu Bianca
22. Popa Maria, cls. a V -a, Premiul II, Concursul Județean "L'univers de l'enfance", faza județeană, prof. Pascu Bianca
23. Stan Nucu Ștefan, cls. a VII -a, Premiul II, Concursul Regional de Creație Literară „Viitorul Începe cu noi”, faza interjudețeană, prof. Dumitrescu Corina
24. Ionescu Ioana, cls. a VII -a, Premiul II, Concursul Regional de Creație Literară „Viitorul Începe cu noi”, faza interjudețeană, prof. Amarie Bianca
25. Mărtoiu Ruxandra, cls. a VII -a, Premiul II, Concursul Județean "Noel pour tous", faza județeană, prof. Chioveanu Ștefania
26. Tudor-Radu Anda, cls. a VII -a, Premiul II, Concursul Regional de Creație Literară „Viitorul Începe cu noi”, faza interjudețeană, prof. Dumitrescu Corina
27. Tudor Ana, cls. a VII -a, Premiul II, Concursul Județean "L'univers de l'enfance", faza județeană, prof. Chioveanu Ștefania
28. Hagimă Cătălina, cls. a VIII -a, Premiul II, Concursul Regional de Creație Literară „Viitorul Începe cu noi”, faza interjudețeană, prof. Dumitrescu Corina
29. Ionescu Filip, cls. a VIII -a, Premiul II, Concursul Județean "La magie des fete d'hiver", faza județeană, prof. Pascu Bianca

30. Mandu Alexandra, cls. a VIII -a, Premiul II, Concursul Județean „Noel pour tous”, faza județeană, prof. Chioveanu Ștefania
31. Democ Eliza, cls. a V -a, Premiul III, Concursul Județean „Mărțișorul – Simbolul Primăverii!”, faza județeană, prof. Pascu Bianca
32. Grigore Denisa, cls. a VI -a, Premiul III, Concursul Județean de Limba Franceză, faza județeană, prof. Pascu Bianca
33. Moroacă Beatrice, cls. a VI -a, Premiul III, Concursul Județean „Les vacances du Pere Noel”, faza județeană, prof. Chioveanu Ștefania
34. Ionescu Ioana, cls. a VII -a, Premiul III, Concursul Național de Oratorie în Public – „Public Speaking, faza județeană, prof. Amarie Bianca
35. Mărtoiu Ruxandra, cls. a VII -a, Premiul III, Concursul Național de Oratorie în Public – „Public Speaking, faza județeană, prof. Amarie Bianca
36. Mărtoiu Ruxandra, cls. a VII -a, Premiul III, Concursul Regional de Creație Literară „Viitorul Începe cu noi”, faza interjudețeană, prof. Amarie Bianca
37. Mondoc Raluca, cls. a VII -a, Premiul III, Concursul Județean „Les vacances du Pere Noel”, faza județeană, prof. Chioveanu Ștefania

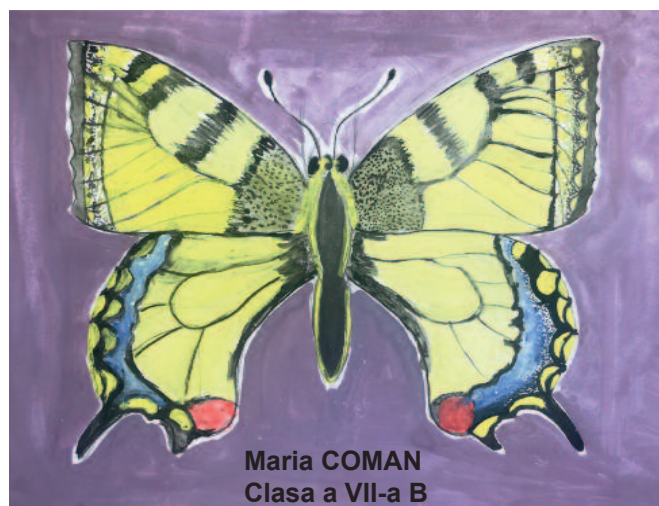

MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚE

1. Rădulescu Robert, cls. a VI-a, Premiul I, Olimpiada Națională de Matematică, faza județeană, prof. Marian Haiducu
2. Rădulescu Robert, cls. a VI-a, Participare, Olimpiada Națională de Matematică, faza națională, prof. Marian Haiducu
3. Barbu Robert, cls. a VII-a, Mențiune, Olimpiada Națională de Matematică, faza județeană, prof. Daniela Săveanu
4. Oprea Andreea, cls. a VIII-a, Mențiune, Olimpiada Națională de Matematică, faza județeană, prof. Adrian Țurcanu
5. Deaconu Radu, cls. a VI-a, Premiul II, Concursul Interjudețean „Marinescu-Ghemeci Octavian”, Potcoava, prof. Marian Haiducu
6. Toma Daria, cls. a V-a, Premiul III, Concursul Interjudețean „Eugen Ionescu”, Slatina, prof. Marian Haiducu
7. Deaconu Radu, cls. a VI-a, Premiul II, Concursul Național Interdisciplinar „Mathmoiselle”, prof. Marian Haiducu
8. Stancu Tudor, cls. a VI-a, Premiul III, Concursul Național Interdisciplinar „Mathmoiselle”, prof. Adrian Țurcanu
9. Barbu Robert, cls. a VII-a, Premiul I, Olimpiada Națională de Fizică, faza județeană, prof. Lavinia Orășanu
10. Barbu Robert, cls. a VII-a, Participare, Olimpiada Națională de Fizică, faza județeană, prof. Lavinia Orășanu
11. Robea Anda, cls. a VI-a, Premiul II, Olimpiada Națională de Fizică, faza județeană, prof. Lavinia Orășanu
12. Mitrea David, cls. a VI-a, Premiul III, Olimpiada Națională de Fizică, faza județeană, prof. Lavinia Orășanu
13. Deaconu Radu, cls. a VI-a, Mențiune, Olimpiada Națională de Fizică, faza județeană, prof. Lavinia Orășanu

Cristian ANGHELACHE
Clasa a VII-a B

Maria COMAN
Clasa a VII-a B

14. Rădulescu Ștefan, cls. a VI-a, Mențiune, Olimpiada Națională de Fizică, faza județeană, prof. Lavinia Orășanu
15. Stancu Tudor, cls. a VI-a, Mențiune, Olimpiada Națională de Fizică, faza județeană, prof. Lavinia Orășanu
16. Georgescu Radu, cls. a VI-a, Mențiune, Olimpiada Națională de Fizică, faza județeană, prof. Lavinia Orășanu
17. Horhoianu Alexandru, cls. a VI-a, Mențiune, Olimpiada Națională de Fizică, faza județeană, prof. Lavinia Orășanu
18. Oprea Andreea, cls. a VI-a, Mențiune, Olimpiada Națională de Fizică, faza județeană, prof. Lavinia Orășanu
19. Mărtoiu Ruxandra, cls. a VII-a, Mențiune, Olimpiada Națională de Fizică, faza județeană, prof. Lavinia Orășanu
20. Deaconu Radu, cls. a VI-a, Premiul II, Concursul Național online PHI, prof. Lavinia Orășanu
21. Mitrea David, cls. a VI-a, Premiul III, Concursul Național online PHI, prof. Lavinia Orășanu
22. Stancu Tudor, cls. a VI-a, Premiul III, Concursul Național online PHI, prof. Lavinia Orășanu
23. Oprea Andreea, cls. a VII-a, Premiul III, Concursul Național online PHI, prof. Lavinia Orășanu
24. Mărtoiu Ruxandra, cls. a VII-a, Premiul II, Concursul Național „Orizonturi Deschise”, prof. Lavinia Orășanu
25. Barbu Robert, cls. a VII-a, Premiul I, Concursul Interjudețean „BIGEMAFICH”, prof. Lavinia Orășanu
26. Stamatiu Andreea, cls. a VII-a, Premiul I, Concursul Județean „Caleidoscopul Științelor”, prof. Lavinia Orășanu
27. Mărtoiu Ruxandra, cls. a VII-a, Premiul I, Olimpiada Națională de Biologie, faza județeană, prof. Amalia Buga
28. Barbu Robert, cls. a VII-a, Premiul II, Olimpiada Națională de Biologie, faza județeană, prof. Amalia Buga
29. Preda-Vîlcu Teodora Maria, cls. a VII-a, Premiul III, Olimpiada Națională de Biologie, faza județeană, prof. Amalia Buga
30. Stănoi Radu Gabriel, cls. a VII-a, Premiul III, Olimpiada Națională de Biologie, faza județeană, prof. Domnica Stanciu
31. Aldea Andreea Bianca, cls. a VI-a, Premiul II, Concursul Național „G.E. Palade”, faza județeană, prof. Domnica Stanciu
32. Coman Maria, cls. a VI-a, Premiul III, Concursul Național „G.E. Palade”, faza județeană, prof. Domnica Stanciu
33. Vlas Luca Denis, cls. a VI-a, Premiul III, Concursul Național „G.E. Palade”, faza județeană, prof. Amalia Buga
34. Stamatiu Andreea, cls. a VII-a, Premiul I, Concursul Județean „Caleidoscopul Științelor”, prof. Domnica Stanciu
35. Chivescu David, cls. a VI-a, Premiul I, Concursul Județean „Caleidoscopul Științelor”, prof. Domnica Stanciu
36. Mitrea David, cls. a VI-a, Premiul II, Concursul Județean „Caleidoscopul Științelor”, prof. Domnica Stanciu

OM ȘI SOCIETATE

1. Matei Bianca, cls. a VIII -a, Premiul I, Olimpiada de Istorie, faza locală, prof. Florea Olimpia
2. Mandu Alexandra, cls. a VIII -a, Premiul II, Olimpiada de Istorie, faza locală, prof. Florea Olimpia
3. Matei Bianca, cls. a VIII -a, Mențiune, Olimpiada de Istorie, faza județeană, prof. Florea Olimpia
4. Mandu Alexandra, cls. a VIII -a, Mențiune, Olimpiada de Istorie, faza județeană, prof. Florea Olimpia
5. Robea Anda, cls. a VI-a, Premiul I, Concursul „Orașul meu de suflet”, faza internațională, prof. Florea Olimpia
6. Popa Bianca, cls. a VI-a, Premiul I, Concursul „Orașul meu de suflet”, faza internațională, prof. Florea Olimpia
7. Drăgaica Rebeca, cls. a V-a, Premiul II, Concursul „Orașul meu de suflet”, faza internațională, prof. Florea Olimpia
8. Aldea Andreea, cls. a VI-a, Premiul II, Concursul „Orașul meu de suflet”, faza internațională, prof. Florea Olimpia
9. Duminică Ada, cls. a VI-a, Premiul II, Concursul „Orașul meu de suflet”, faza internațională, prof. Florea Olimpia
10. Răban Miruna, cls. a VI-a, Premiul II, Concursul „Orașul meu de suflet”, faza internațională, prof. Florea Olimpia
11. Olivotto Timeea, cls. a VII-a, Premiul II, Concursul „Orașul meu de suflet”, faza internațională, prof. Florea Olimpia
12. Negrea Raluca, , cls. a VI-a, Premiul III, Concursul „Orașul meu de suflet”, faza internațională, prof. Florea Olimpia
13. Sandu- Fratoaica Ioana, cls. a V-a, Premiul I, Concursul „La Școala cu Ceas”, faza interjudețeană, prof. Florea Olimpia
14. Militaru Andrei, cls. a VII-a, Premiul I, Concursul „Ștefan cel Mare și Sfânt, simbol al credinței noastre creștine”, faza interjudețeană, prof. Florea Olimpia
15. Tudor Radu Anda , cls. a VII-a, Premiul I, Concursul „Ștefan cel Mare și Sfânt, simbol al credinței noastre creștine”, faza interjudețeană, prof. Florea Olimpia
16. Vlasceanu Cosmina, cls. a VII -a, Premiul I, Concursul „La Școala cu Ceas”, faza interjudețeană, prof. Florea Olimpia
17. Nedelea Cezara, cls. a VII-a, Premiul II, Concursul „Ștefan cel Mare și Sfânt, simbol al credinței noastre creștine”, faza interjudețeană, prof. Florea Olimpia
18. Duminea Ada, cls. a VI -a, Premiul II, Concursul „ Sus, române, ridică-ți fruntea, căci azi ești liber în țara ta”, faza interjudețeană, prof. Florea Olimpia
19. Popa Ana –Maria, cls. a VI -a, Premiul II, Concursul „ Sus, române, ridică-ți fruntea, căci azi ești liber in țara ta”, faza interjudețeană, prof. Florea Olimpia
20. Mărtoiu Ruxandra, cls. a VII -a, Premiul II, Concursul „ Sus ,romane, ridică-ți fruntea, căci azi șsti liber in țara ta”, faza interjudețeană, prof. Florea Olimpia
21. Popa Daria, cls. a V-a, Premiul III, Concursul „La Școala cu Ceas”, faza interjudețeană, prof. Florea Olimpia
22. Olteanu Ioana, cls. a V-a, Premiul III, Concursul „La Școala cu Ceas”, faza interjudețeană, prof. Florea Olimpia

23. Barbu Robert, cls. a VII-a, Premiul III, Concursul „La Școala cu Ceas”, faza interjudețeană, prof. Florea Olimpia
24. Mărtoiu Ruxandra, cls. a VII-a, Premiul III, Concursul „La Școala cu Ceas”, faza interjudețeană, prof. Florescu Sebastian
25. Mondoc Alexandra, cls. a VII -a, Premiul I, Concursul „În copilărie – drept și datorie”, faza județeană, prof. Florea Olimpia
26. Tudor Radu Anda, cls. a VII -a, Premiul I, Concursul „Ionel Țuță”, faza județeană, prof. Florescu Sebastian
27. Carcadia Claudiu, cls. a VI -a, Premiul II, Concursul „Ionel Țuță”, faza județeană, prof. Florescu Sebastian
28. Popa Bianca, cls. a VI -a, Premiul II, Concursul „În copilărie – drept și datorie”, prof. Florea Olimpia
29. Șerbănescu Ștefania, cls. a VI -a, Premiul III, Concursul „Ionel Țuță”, faza județeană, prof. Comănescu Amalia
30. Vlasceanu Cosmina, cls. a VII -a, Premiul III, Concursul „Ionel Țuță”, faza județeană, prof. Florescu Sebastian
31. Popescu Alin, cls. a VI-a, Premiul I, Concursul „Terra”, faza județeană
32. Popescu Alin, cls. a VI-a, Premiul III, Concursul „Terra”, faza națională
33. Popescu Alin, cls. a VI-a, Premiul I, Concursul „Terra” – de la poveste la realitate, faza județeană
34. Popescu Alin, cls. a VI-a, Premiul II, Concursul „Europa”, faza județeană
35. Mărtoiu Ruxandra, cls. a VII-a, Premiul III, Concursul „La Școala cu Ceas”, faza națională, prof. Florescu Sebastian

EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

1. Echipa de baschet fete – Olimpiada Națională: locul I, faza județeană, locul II, faza zonală, prof. coord. Cristian Paraschiv
2. Echipa de baschet băieți – Olimpiada Națională: locul I, faza județeană, locul I faza zonală, locul V, faza națională, prof. coord. Cristian Paraschiv
3. Echipa de fotbal băieți – Olimpiada Națională: locul I, faza județeană, locul II, faza zonală; Cupa Hagi Danone – locul I, faza zonală, locul V, faza națională, prof. coordonator Cristian Neacșu

Relația de coordonare

Coordonarea copulativă

Coordonarea copulativă presupune asocierea a două sau mai multe unități sintactice, aflate sub dominația aceluiași regent.

Se întâlnesc toate tipurile de coordonare:

- coordonare monovalent extensivă: Mănânc ciorbă și cartofi. (două componente directe)
- coordonare monovalent extensiv-expansivă: Merg acolo și unde îmi place. (cl și CL)
- coordonare bivalent extensivă: Citesc orice și oriunde. (cd și cl)
- coordonare bivalent expansivă: Citesc ce vreau și oriunde vreau. (CD și CL)
- coordonarea bivalent extensiv-expansivă: Citesc orice și oriunde vreau. (cd și CL)

Din punct de vedere formal, coordonarea copulativă se realizează prin:

- joncțiune-prin conjuncții simple: și, iar;
 - locuțiuni conjuncționale: ca și, dar și, până și, precum și, cum și;
 - conjuncții corelative: atât...,cât și, nu numai...,ci și, nu numai...,dar și;
- juxtapunere: Era înaltă, frumoasă și deșteaptă.

Din punct de vedere semantic, coordonarea copulativă poate realiza mai multe raporturi:

- raport de simultaneitate-exprimă coexistența elementelor grupului coordonat și are mai multe valori:
 - sociativă: Tata împreună cu mama au plecat.
 - descriptivă: E un ger amar și cumplit.
 - cumulativă: Era harnic, dar și cuminte.
 - enumerativă: Cumpărase cărți, caiete și creioane.
 - intensivă: Au atacat și călăreții și pedestrii.
- raport de succesiune-plasează în timp elementele coordonate: întâi...apoi: Mai întâi prezintă-ți motivele și apoi vom mai vedea.
- raport alternativ-alternează elementele coordonate: ba...,ba, când...,când: Când părea om bun, când era un nemernic.
- raport de contrastivitate-presupune asocierea a două unități sintactice ce exprimă procese de simultaneitate, opuse din punct de vedere semantic: pe de o parte...,pe de alta: Pe de o parte trebuie să gândești, pe de alta să acționezi.
- raport circumstanțial:
 - temporal: Nici nu termină de mâncat și se și porni ploaia.
 - condițional: Învăț și vei reuși!
 - final: Vino și ia-ți salariul!
 - consecutiv: Avea bani, avea bijuterii și nu știa ce să facă cu ele.

Coordonare disjunctivă

Realizează grupuri coordonative din două sau mai multe elemente ca posibilități supuse unei opțiuni, fără să se precizeze rezultatul acesteia.

Se întâlnesc următoarele tipuri:

- bivalentă extensivă: Intră în casă de teamă sau pentru a se odihni.(cz și cs)

- monovalentă extensiv-expansivă: Mănâncă niște ouă sau ce se găsește prin frigider.(cd și CD).
Din punct de vedere formal,coordonarea disjunctivă se realizează prin:

- juxtapunere: de-o fi una,de-o fi alta;

- joncțiune: Numele câștigătorului poate fi al meu ori al domniei tale.

Joncțiunea se realizează prin conjunctiile: sau...,sau; ori...,ori; fie...,fie; sau, ori și locuțiunea dacă nu cumva.

Jonctivele exprimă valori diferite:

- valoare exclusivă: Alb sau negru, trebuie să te hotărăști.

- valoare alternativă: Poți să ieși pe ușă sau pe geam.

- valoare inclusivă: Tu sau eu,deopotrivă vom primi pedeapsa.

Coordonarea adversativă

Creează grupuri coordonative din elemente care semantic sunt diferite,opuse sau se exclud.
Formează serii binare ce exprimă funcții sintactice complexe.

Se întâlnesc următoarele tipuri:

- monovalent extensivă: Era mic, dar curajos. (Np și Np)

- monovalent expansivă: Nu mănâncă ce vrea, ci numai ce gătește. (CD și CD)

- monovalent extensiv-expansivă: Nu mănâncă prăjituri, ci numai ce are. (cd și CD)

- bivalent extensivă: Mergem împreună, dar mai târziu.(cm și ct)

- bivalent expansivă: Mergem unde vrei, dar când vreau. (CL și CT)

- bivalent extensiv-expansivă: Merg la școală, dar când vreau.(cl și CT)

Sub aspect formal, se realizează prin juxtapunere și joncțiune. Jonctivele sunt distribuite în trei grade de adversivitate:

- gradul cel mai slab-coexistența în diversitate: iar-Elena citește, iar Alin scrie.

- gradul mediu-dar, însă, or,doar că, dar că, numai că, numai să: Ea vrea să învețe, dar fratele ei cântă.

- gradul forte-ci-Nu vreau bani, ci fericire.

Coordonarea conclusivă

Formează grupuri coordonative semantic determinate:primul termen îl generează pe al doilea ca o concluzie la informațiile precedente.

Din punct de vedere formal, se exprimă prin:

- juxtapunere: Ai avut două pâini, doi lei și se cuvin.

- joncțiune: deci, așadar, de aceea, prin urmare, în concluzie, în consecință, ca tare, drept care: El a făcut o impresie senină, deci estetică.

Martorul mut

Recenzie de carte

„Martorul mut” este una dintre capodoperele Agathe Christie, sau mai degrabă a micuțului detectiv belgian, cunoscutul Hercule Poirot.

Opera este, bineînțeles, un roman polițist și descrie o moarte subită a unei femei, dar cu o poveste destul de interesantă și captivantă în spatele său. Romanul este construit în jurul lui Emily Arundell, o bătrână ce locuiește în Littlegreen House, în Anglia și care are 5 nepoți ce pot profita în privința banilor, după moartea acesteia, însă ea își schimbă testamentul în ultimele zile din viață și lasă totul îngrijitoarei sale, Minnie Lawson.

Este o poveste incitantă, tipică Agathe Christie care scoate în evidență disperarea unor oameni, dintre care fiecare poate fi vinovat de moartea mătușii sale, atunci când vine vorba de moștenire. Cazul este bineînțeles rezolvat, însă lucrul ce mă atrage pe mine în citirea acestui tip de romane este faptul că naratorul îți dă ocazia să fii chiar tu cel care desprinde anumite caracteristici și indicii din faptele menționate și cum din fiecare afirmație a unui personaj și replici banale, urmate de gesturi simple, detectivul își dă seama de sentimente, de piste noi către aflarea criminalului și de lucruri foarte importante ce se află în spatele unor reacții. În afara acestui fapt, toate gândurile lui Hercule Poirot și identitatea asasinului sunt prezentate în ultimul capitol, astfel încât concluziile

să fie trase de noi, pe parcursul participării indirecte la acțiune. Personajele acțiunii sunt: Charles Arundell, cel mai bănuțit dintre nepoți, el fiind un băiat ștrengar și libertin care mai furase bani de la mătușa sa, Teressa Arundell, fata cochetă, tot timpul la modă, cu haine scumpe și purtate cu finețe, care este împreună cu doctorul Donaldson, un om foarte bun în ceea ce face, Bella Tanios, o mamă și o soție devotată, ea copiază stilul Teresei, însă cu mai puține resurse financiare, soțul acesteia, care era destul de denigrat de restul familiei dat fiind faptul că era grec, Minnie Lawson, o fată bună de nimic, tot timpul agitată, doctorul domnișoarei Arundell și bucătăreasa acesteia.

Așadar, cine credeți că este ucigașul aprigei domnișoare Arundell, dacă este unul? Eu una nu mă așteptam la acest final al cărții și am fost surprinsă de succesiunea faptelor în adevărata lor desfășurare, dar vă dau un indiciu: cei mai cuminți oameni, pot fi cei mai răi.

În concluzie, această carte merită a fi citită, cel puțin pentru curiozitatea aflării persoanei vinovate.

Adnana IVANA
Clasa a VIII-a E

Din lumea celor care nu cuvântă

de Emil Gârleanu

Volumul „Din lumea celor care nu cuvântă” este ca un album de poze cu animale, cu întâmplări simple din viața lor. La prima vedere sunt întâmplări banale, dar pline de duioșie și de umor cu final previzibil sau neașteptat.

În povestirea „Când stăpânul nu-i acasă”, cele trei personaje-animale, șoricelul, pisica și câinele, vor toate să ajungă la bucata de cașcaval de pe polița, dar încercările lor sunt fără succes-șoricelul cade în ghearele pisicii, câinele e speriat de apropierea stăpânului care sosește și-i alungă în ascunzătorile lor. „Trei perechi de ochi urmăresc cum stăpânul se înfruptă cu poftă din bucata de cașcaval”.

Finalul este imprevizibil.

Calitatea cea mare care se desprinde din paginile cărții este înțelegerea adâncă a poeziei vieții. „Vulturul”, cu zborul lui măreț, „Frunza”, care „în raze de soare și în picuri de ploaie” dă adăpost unei păsări, jertfiera „Căprioarei” pentru a salva viața iedului ei, căderea Martei în prăpastie și felul cum se apleacă „mănușchiurile înalte ale cim-

brului sălbatic” peste trupul ei zdrobit-sunt exemple de împletire a lirismului întâmplărilor cu cadrul bogat al naturii.

Tot odată observăm contrastul dintre aceste tragedii de o clipă din lumea „Celor care nu cuvântă” și armonia naturii. Să ne amintim aventura „Furnicii” și soarta „Musculiței” strivită de ceaslovul părintelui Gheorghe.

Nu putem trece cu vederea umorul blajin și aerul de bunătate, compasiune și gingașie ce se desprinde din întâmplările relatate.

Volumul „Din lumea celor care nu cuvântă” scris de Emil Gârleanu oferă o lectură pe care oricine o poate relua cu plăcere, fără teama de a se plictisi, chiar dacă întâmplările sunt cunoscute.

Iustin ILIESCU
Clasa a VI-a C

Bucuria Crăciunului

Este toamnă târzie. Vremea este mohorâtă, tristă. Soarele apare pe furiș, doar din când în când, palid și cu puțină căldură. Vântul își face de cap și răspân-dește frunzele uscate ale copacilor.

Frumusețea florilor și a culorilor s-a estompat. Ziua

în casă în suflet. Este o lume mai bună și mai frumoasă pentru puțin timp. Oamenii sunt mai fericiți. Ascultă colinde la televizor, la radio și în locurile publice.

Îngerii au vestit în primul colind marea bucurie a Nașterii Fiului Tatălui Ceresc. Acum, de aceste sfinte zile, vin colindătorii. Și ei vestesc marea bucurie. Pre-tutindeni cântece și miros de brad. Magazinele își prezintă oferta variată. Nici nu știi ce să cumperi mai înainte. Ceva pentru tine, pentru casă, pentru copii sau pentru prieteni...?

Totul este împodobit cu ornamente, cu ghirlande și lumini multicolore.

Serbările copiilor povestesc minunea Nașterii Domnului Iisus, în staulul cel sărac din Betleem.

Steaua apărută atunci pe cer a călăuzit pe cei trei magi la pătuțul pruncului.

Ei au dus daruri deosebite: aur, smirnă și tămâie. Stelele confecționate acum de tineri călăuzesc creștinii, prin colind, pe drumul apropierei de Hristos.

Îl pot găsi oriunde și oricând. El îi așteaptă cu dragoste și răbdare.

Marea sărbătoare aduce dragoste și iubire între oameni.

este mică, din ce în ce mai mică. Ceața și ploaia sunt gazde des întâlnite. Da..... ne pregătim de iarnă. Ne îmbrăcăm din ce în ce mai gros. Este frig. Bucuria zilelor petrecute în mijlocul naturii a rămas o amintire. O amintire frumoasă care ne va lumina sufletul până va începe din nou schimbarea, adică până la primăvară.

Iarna, anotimpul alb, este aproape. Trecerea este mai înceată, mai greoaie și mai tristă. Totul moare în jur. Se usucă apoi dispare.

Apar regretele după lumea minunată, veselă, caldă, degajată și relaxată. Ce poate să umple acest gol...? Ce bucurie să completeze toate aceste lipsuri? Zăpada...? Este frumoasă dar nu suficientă.... Și nu întotdeauna la timp. Dar avem ceva....ceva frumos care compensează totul. Sărbătorile de iarnă. Vine CRĂCIUNUL. El nu lipsește și nu întârzie niciodată. Este bucuria tuturor, a celor mici și a celor mari deopotrivă. NAȘTEREA DOMNULUI aduce în fiecare casă o

rază de speranță. Cadouri, pom de crăciun, jucării, hăinuțe și multe, multe luminițe. Lumină pe stradă,

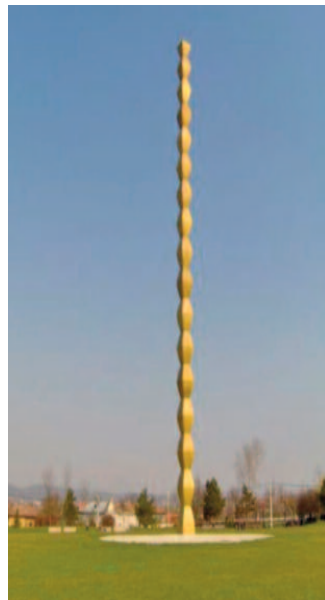

Profesor Aurelia ISĂROIU

Târgu-Jiu, Parisul lui Brâncuși

În urmă cu câteva luni, am vizitat împreună cu familia mea Parisul. Acolo, am descoperit o mulțime de monumente importante, palate, grădini, catedrale, muzee, printre care și cel dedicat în totalitate creațiilor lui Constantin Brâncuși. La „Atelierul Brâncuși”

mi s-a explicat că, inițial, opera sculptorului nostru român a fost influențat de lucrările marelui sculptor Auguste Rodin, ulterior creațiile sale căpătând originalitate, verticalitate, stil.

Am aflat că o mulțime de lucrări de mare valoare artistică și financiară au ajuns în patrimoniul național francez și în colecții particulare. Totuși, cele mai de valoare opere au rămas pe teritoriul românesc și anume în municipiul Târgu Jiu. Este vorba de complexul Masa

Tăcerii, Poarta Sărutului și Coloana Infinitului. Acest lucru m-a făcut să îmi doresc să vizitez acest municipiu. Tg. Jiu este un oraș ce și-a luat numele după râul Jiu și de care este străbătut de la nord la sud. Complexul creat de către Brâncuși, a fost reabilitat în urmă cu douăzeci de ani deoarece a fost neglijat în perioada comunistă. Cele trei sculpturi au fost amplasate de la vest la est, pe o linie dreaptă: Masa Tăcerii, la mijloc Poarta Sărutului, iar la aproximativ un kilometru Coloana Infinitului. Odată cu amplasarea celor trei monumente, au fost adăugate scaunele sub formă de clepsidră, care străjuiesc alea dintre Masa Tăcerii și Poarta Sărutului.

Pe vremuri, se spunea că dacă te așezi la Masa Tăcerii, pe ultimul scaun cu spatele la râul Jiu, poți observa pe sub Poarta Sărutului, Coloana Infinitului. Cu toate că a decedat în Franța, la Paris, la vârsta de optzeci și unu de ani și a fost înmormântat în același oraș, la Cimitirul Montparnasse, iar majoritatea operelor sale sunt peste hotare, Constantin Brâncuși va rămâne cel mai mare artist plastic român.

Cosmin GĂRĂIMAN
Clasa a VII-a E

Halloween

Halloween-ul este o sărbătoare de origine celtică, preluată azi de multe popoare din lumea occidentală, ea răspândindu-se în secolul al XIX-lea prin intermediul

imigranților irlandezi din Statele Unite ale Americii. Este sărbătorită în noaptea de 31 octombrie, deși în unele țări data sărbătorii variază — de exemplu, în Suedia este sărbătorită în prima sâmbătă din noiembrie.

Numele provine din limba engleză, de la expresia All Hallows' Even, numele sărbătorii creștine a tuturor

sfinților, sărbătoare cu care Halloweenul a devenit asociat în țările unde predomină creștinismul occidental — catolic și protestant, deoarece în aceste culte creștine ziua tuturor sfinților este sărbătorită pe 1 noiembrie.

Specific pentru Halloween este dovleacul sculptat care reprezintă Lanterna lui Jack. Cu ocazia acestei sărbători copiii se maschează în vrăjitori, mumii sau

alte personaje și colindă pe la case, întrebând „Trick or Treat?” (Păcăleală sau dulciuri?), ca o amenințare că dacă nu li se dau dulciuri, persoanei colindate i se

va juca o farsă. În alte țări Halloween este serbat prin parade și carnavaluri.

Termenul „Halloween” reprezintă o variantă scoțiană a denumirii All-Hallows-Even, adică noaptea de dinainte de „All Hallows”. Până în secolul al XX-lea era scrisă și „H a l l o w e ' e n”, eliminând „v”-ul și scurtând cuvântul.

Imaginile de Halloween provin din multiple surse, inclusiv din obiceiurile naționale, operele literare de ficțiune gotică și horror (cum ar fi romanele Frankenstein și Dracula), și din filmele horror clasice (ca Frankenstein și Mumia).

- continuare în pag. 52 -

Printre primele lucrări despre Halloween se numără cele ale poetului scoțian John Mayne din 1780, care menționa farsele jucate la Halloween; „What fearful pranks ensue!”, precum și supranaturalul asociat cu noaptea, influențându-l pe Robert Burns, autorul poeziei „Halloween” din 1785.

Elemente ale toamnei, cum ar fi dovlecii, cocenii de porumb și sperietorile de ciori sunt și ele omniprezente. Casele sunt și ele decorate cu aceste sim-

boluri.

Printre alte imagini de Halloween se numără temele morții, răului și ocultului, sau monștrii legendari. Culorile tradiționale ale sărbătorii sunt negru și portocaliu.

Originea acestei sărbători poate fi plasată în ocultism și păgânism, iar grupările satanice, în unele regiuni, îi atașază o însemnătate deosebită. Vaticanul a condamnat sărbătoarea de Halloween, despre care susține că este „anticreștină”, fiind bazată pe un „curent subteran periculos al ocultismului”. Sfântul Scaun i-a avertizat pe părinți să nu-și lase copiii să se îmbrace în fantome și vampiri, deoarece Halloweenul este o sărbătoare păgână a „terorii, a fricii și a morții”. Un ziar controlat de episcopii italieni, Avvenire, a cerut în 2009 boicotarea zilei de Halloween, despre care a spus că este „o celebrare a groazei și a macabruului” care ar putea să încurajeze „sectele nemiloase și fără scrupule”. Mai multe biserici din Florida au protestat în octombrie 2010 față de decorarea unui parc cu motive specifice sărbătorii Halloween, acuzându-i pe organizatori că promovează imagini ale „crimei și torturii”.

Cum Halloween-ul se află în vremea recoltelor, merele glazurate sunt o mâncare specifică acestuia. Acum ceva timp, copiii primeau mere glazurate, dar acum acest obicei a dispărut, deoarece se credea că acum vânzătorii pun ace sau lame de ras în ele. Acest lucru nu a fost dovedit, dar mulți părinți au crezut acest zvon. Pe lângă merele glazurate, alte mâncăruri specifice Halloween-ului sunt : Barmbrack, Colcannon, bomboanele din porumb glazurat și altele.

Barmbrack este un preparat special de Halloween, care provine din cultura celtică, de unde izvorăște această sărbătoare păgână. Este vorba de o pâine dulce sau o prăjitură cu fructe confiate, preparată sub forma unui chec, în care se introduce, printre altele,

un inel, o monedă sau alte obiecte. Obiceiul se mai păstrează încă în zona Irlandei. Se spune că cei care consumă din această pâine "fermecată" își vor găsi dragostea în anul următor.

Colcannon este un alt preparat tradițional de Halloween în Irlanda. Este un soi de budincă sau piure care conține cartofi pasați, varză, unt, sare, piper, lapte, smântână, ceapă, usturoi și șuncă sau bacon. La fel ca barmbrack-ul, și calcannonul ascunde monede în interior, pe post de "premier" pentru cei care au norocul să le găsească.

Halloween-ul este una dintre cele mai vechi sărbători din lume și foarte multe țări de pe glob o sărbătoresc. Bineînțeles, cei mai mulți sunt americanii și canadienii. Se pare că decorațiunile de Halloween sunt atât de populare încât numai cele de Crăciun le depășesc procentul de vânzări!

Tot de Halloween se vând cele mai multe bomboane în lume!

Atitudinea diverselor religii față de Halloween este diferită. Multe biserici sărbătoresc această zi prin slujbe speciale de comemorare și consideră Halloween-ul o sărbătoare a copiilor, totuși, Vaticanul declară că sărbătoarea nu este creștină și o consideră periculoasă și ocultă.

Există și în cultura noastră un corespondent pentru sărbătoarea Halloween-ului, chiar dacă nu se sărbătorește pe 31 octombrie, ci cu o lună mai târziu. Este vorba despre sărbătoarea Sfântului Andrei de pe data de 30 noiembrie. În noaptea premergătoare, în popor se ținea Noaptea Strigoilor, când oamenii ungeau

ușile și ferestrele cu usturoi, iar locul vitelor cu mac și sare.

Chiar dacă mulți oameni văd Halloween-ul o sărbătoare de-a dreptul înfricoșătoare, neconsiderând-o creștină, eu o văd o simplă sărbătoare în care copiii își dau frâu liber imaginației costumându-se în ce își doresc, pentru a primi dulciuri de la oamenii pe care îi colindă. Sper ca într-o zi și noi, românii, să sărbătorim Halloween-ul, la fel cum americanii îl sărbătoresc în fiecare an !

Alexandra BUZULICĂ
Clasa a VI-a C

Obiective ale Elveției

Laussane Laussane este un oraș destul de cunoscut al Elveției ce se află în partea franceză, pe malul lacului Geneva. Este considerat unul dintre orașele pline de străini. Eu am vizitat două zone ale orașului, aceasta prezentă în poză, plină de magazine, restaurante, oameni ocupați și pe fugă, iar cealaltă parte este mai liniștită, unde se aude murmurul apei pline de lebede și bărci, unde se află, de asemenea, spații verzi cu flori unde poți avea parte de un picnic și de o plimbare relaxantă.

Este un loc ce merită vizitat de mai multe ori, pentru că eu de exemplu nu m-aș putea satura prea repede de aceasta zonă a Laussane-ului.

Despre lacul Neuchatel sunt atât de multe lucruri de zis. Acesta este un mic paradis de desprindere din lumea cotidiană, împrumuit de un oraș pitoresc, tipic țării din care provine. Aici, în timpul verii, sute de oameni vin și fac plajă pe marginea lacului și se scaldă în apa caldă. Este un peisaj ce te lasă cumva purtat de adierea caldă a verii, lăsându-te cuprins de munții ce se văd în depărtare și colțul de rai uitat pe pământ. Este locul ideal de o

promenadă de-a lungul lacului cu bicicleta, ca mai apoi să vă răcoriți în apa extrem de curată a acestui lac. Vă sfătuiesc să vă lăsați sufletul să se reîmprospăteze cu puritatea acestui loc, unde

pur și simplu, nimic urât sau rău nu poate exista, nu face parte din acest tablou liniștitor de frumusețe.

Adnana IVANA
Clasa A VIII-a E

CUPRINS

- 3** Editorial
- 6** Invitatul revistei
- 7** Caligrafii pe zăpadă
- 34** Din viața școlii
- 48** Didactica
- 51** Limină din lumină
- 52** Curiozități...Știați că...